Ingyenes

KÖZHÍR

Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem
Közlekedésmérnöki Kar

2009. dec. 69/4

Tartalom

03 Főszerkesztői jegyzet
03 Impresszum
04 A légkalapács is aluszik…
05 Ez a mi esténk
06 TDK 2009
08 Oktatóink osztályzatai
10 Mérlegen a visszatérő tankörrendszer
12 A katedra másik oldalán
14 Élet a standupon túl
16 I'm dreaming of a right christmas…
18 Az év utolsó bulija: a szilveszter
19 Oklevél helyett
20 Fogadom, hogy fogadok!
21 A posta történelme
22 Gondolatok a budapesti villamoshálózatról
24 Egylóerős, zabhengeres közlekedési eszközök
26 Az első VW Transporter találkozó
27 Szórakozás
28 Mindmegittuk
29 Rejtvény
30 Humor

16 Azt hiszem, érdemes elgondolkodni azon, hogy hóesésben éjféli misére sétálni, saját két kezünkkel készíteni szeretteinknek az ajándékot, együtt elfogyasztani a karácsonyi vacsorát, többet ér mindenféle drága ajándéknál.

Főszerkesztői jegyzet

Kedves Olvasó!

A Közhír decemberi számát tarthatod kezedben, ami azt jelenti, hogy a lusták már egyet sem, viszont a szorgalmasak is csak felülről korlátosan egyet aludhatnak karácsonyig. Még ha a szundítási lehetőségek száma nem is nagyon tér el a két esetben, mégis mennyivel másabb, ha boldogan várakozhatunk az ajándékok önfeledt kibontásáig, mert örülünk, hogy jól gazdálkodtunk az erőnkkel!

Mert bizony régen volt már a szép emlékű nyár, amikor büntetlenül lehetett másnaposan, délután ébredni az előző napi macskajaj kezelésére irányuló, esti mentőakció folyományaként. Messze van már a balatoni és egyéb vízpartközelben, rosszabb esetben nyári gyakorlattal eltöltött, kéthónapos egyetemmentes szünetecske, azóta már ki sem látszunk a házik, laborok, beadandók és zárthelyik, ne adj isten pót-pótzárthelyik vérgőzös és egész valóságosnak tűnő rémképéből. A január pedig a rengeteg vizsgájával sem nyújt sokkal nyugodtabb rövid távú jövőképet!

Mindezek ellenére ott van az a bűvös másfél hét, ami nem erről szól, és nem is kell erről szólnia. A két ünnep és a közötte megbúvó néhány napos szabadság alatt tegyük félre a tankönyveket, jegyzeteket, felejtsük el a különböző rajzolóprogramok ikonját, sőt a számítógép jelszavát is, ne nézzünk híradót, hanem töltsük ezt az időt a szeretteinkkel! Ne érezzük álszentségnek elmondani és éreztetni, mit jelentenek nekünk, és ezzel a rövid idővel kérjünk bocsánatot azért, hogy az év hosszú hónapjai alatt olyan keveset lehettünk velük. Ne legyünk restek Szenteste felhívni a barátainkat, a hófúvás és a farkasordító hideg ellenére meglátogatni idős nagyszüleinket! Ezekben a napokban zárjuk ki a külvilágot, felejtsük el a nagyvárosi életet, és emlékezzünk vissza, mit is jelentett kiskorunkban a családdal töltött karácsony, és próbáljuk ezzel az élménnyel megajándékozni szeretteinket.

Mert ez az időszak nem az ajándékozásról, a hazautazás nyűgjéről vagy az önállóság részleges feladásáról szól, hanem az otthon melegéről, a biztonság érzéséről, a hétköznapok ideiglenes kizárásáról és a közlekes kedvenc hibrid ételéről, a diós-mákos beigliről.

Ezúton kívánok boldog és szeretettel teli karácsonyt a Közlekedésmérnöki Kar minden kedves oktatójának, munkatársának és hallgatójának, jövőre találkozunk ugyanitt!

A továbbiakban is várjuk véleményedet, észrevételeidet a *kozhir@kozlekkar.hu* címre, és olvasd naponta frissülő blogunkat is a *kozhir.blogspot.com* elérhetőségen.

balasnyikov

Közszolgálati közlemény

A tavaszi szemeszterben is szeretettel vár minden kedves érdeklődőt a Közhír szerkesztősége. Összejöveteleinket minden páratlan kedden öt órakor tartjuk a Baross koli Landler-termében, ahol a jelenlegi tagok legszebb mosolyukkal és önfeledt jókedvükkel biztosan jelen lesznek, már csak Rád várunk!

A Szerkesztőség elérhetőségei:
1114 Budapest, Bartók Béla út 17. fsz. 8-9.
Tel/Fax: 1/463-3780
E-mail: kozhir@kozlekkar.hu
Blog: kozhir.blogspot.com

Készült 700 példányban a Király Nyomdában

A KÖZLEKKARI HALLGATÓI ÖNKORMÁNYZAT PÁRTSEMLEGES, NEM ORSZÁGOS, NEM LEGKEDVELTEBB, NEM NAPILAPJA

Felelős kiadó:
Nagy VillámGyorsan! Gábor

Felelős szerkesztő:
Bella HagymásSörváltó Dániel

Kari lap felelős:
Kovács Sietek Nándor

Főszerkesztő:
Pölczman WelcomeBlanche Balázs

Főszerkesztő helyettes:
Koncz WeCanDoIt Petra

Rovatvezetők:
Bán Cérnahuszár Veronika
Kovács Ködbeveszett Frigyes
Osváth-G. Hutyutyu Péter

Tördelőszerkesztők:
Hukics Nincsmegállás István
Szabó Sosehittemvolna Ádám

Olvasószerkesztők:
Fiskál FÁKKLevlista Szandra
Tóth Túltájékoztatott Csilla

Képek:
MűTerem Médiakör

Terjesztési felelős:
Paróczai Jutmindenhova Péter

Írták:
Ádám TörtTengelyűTartók János
Bán Ezresér'ARóka Veronika
Boczor VégreOlvastam Eszter
Bortei-Doku ¡FelizNavidad! Shaun
Davidesz NemLeszekMichelangelo Magdolna
Felföldi SokáraLeszEzKész Péter
Koncz KialvatlanSzemek Petra
Kovács 46% Frigyes
Krajcsovics Kérdezősködő Martina
Ménkű BudapestBároznidejó Judit
Molnár ZHdömping András
Orosházi Valamiretro Tamás
Osváth-G. Namostatuti! Péter
Paróczai ...teges Péter
Pölczman LakatlanSzigetKell Balázs
Tóth Szájberparaszt Csilla

A légkalapács is aluszik…

Az utóbbi pár napban megmagyarázhatatlan hiányérzet tört rám. Kerestem, kutattam az okát, de nem találtam. Míg nem érkezett főszerkesztőnktől a felkérés, hogy írjak a felújított utcafronti zuhanyzókról. És lőn világosság!

Ki ne emlékezne arra a szeptemberi napra, mikor az építkezések oly jellegzetes hangjára keltünk? Amely eltartott egész délelőtt, s csak késő délután maradt abba? Sok-sok ismeretlen emberrel találkoztunk a folyosókon, akik bizony nem a műábra házijukat cipelték a cementes zsákokban. Itt, kérem, komoly munka folyik, fordult meg az egyszerű diákság fejében. Hogy pontosan mi is történt? Az utcafronti vizesblokk felújításáról Varró Ferencnével, Erzsi nénivel beszélgettem.

A kolinak miért pont erre a részére esett a választás?

Elsősorban az állapota miatt. 20 éve, mióta itt dolgozom, nem volt felújítva semmilyen szinten. Az álmennyezet régi volt, a csövek rozsdásodtak, a lefolyó állandóan eldugult. Az épületen belül az utcafronti vizesblokk volt a legrosszabb állapotban. A fürdők miatt is indokolt volt a mielőbbi renoválás.

Vigyázzunk rá, a miénk! Ha tovább maradsz, többször használod!

Honnan érkezett a szükséges pénzmag?

A Kollégiumok Osztályának évi költségvetéséből valósult meg a beruházás. A felújítási keretből kaptunk 35 milliót. Ennyiből valósult meg mindhárom szinten a WC és zuhanyzó átépítése, tervezéssel együtt.

Pontosan milyen munkát végeztek, és hány ember dolgozott?

A legelső lépésként mindent szétromboltak. A régi csövek helyére újakat tettek, a lefolyókat korszerűsítették. A zuhanyzó más elrendezéssel készült, a régi 3 fülke helyett most 4 van, valamint bekerült oda egy kézmosó tükörrel, amit például borotválkozáshoz lehet használni. Mindent kicseréltek: ajtót, ablakot, padlót, mennyezetet. Általában 4-5 ember dolgozott, ennyi volt a mag, őket mindig kiegészítették a szakemberek.

A tervezett időponthoz képest csúsztak az átadással?

Nem csúsztak. November közepe volt a tervezett határidő, és akkor már lehetett is a fürdőket használni. A munkával már hamarabb elkészültek, csak annyi probléma volt, hogy a zuhanyzó ajtók kulccsal záródtak, mi pedig beépített zárat szerettünk volna. Ez a csere még egy kis időt vett igénybe.

Láttam, hogy az új WC-kben van papír és szappan. Ezután mindig így lesz?

Sajnos nem. Amíg van bent szappan és papír, addig lehet használni, de utána mindenkinek magának kell ezt megoldania. A rendelés és a feltöltés anyagi gondokkal járna, nehezen lehetne kivitelezni. Meg mindenkinek mások az igényei ezen a téren.

Zuhanyfüggöny lesz az új fürdőkben?

Érdekes módon ezt eddig még senki nem kérte. Több problémába ütközik a használata. A KÖJÁL nem engedélyezné, hiszen penészesedik, és a folyamatos tisztán tartása nem megoldható. Ráadásul könnyen szakad, a pótlása anyagilag nem megoldható. Akik együtt mennek zuhanyozni, azok úgyis ismerik egymást, egyéb esetekben az ajtók zárhatók.

A bal oldali hátsó vizesblokkhoz képest itt milyen újítások vannak?

Tanultunk az ottani hibákból, és az utcafronti fürdőknél ezeket kiküszöböltük. A bal hátsóban mozgásérzékelő lámpák vannak, ezek okoztak már nehézséget a bentlakóknak. Itt hagyományos kapcsolóval működtethető, energiatakarékos lámpák vannak fölszerelve. Szintén a hibákból kiindulva, az utcafronton van padlóösszefolyó, hogy dugulás esetén ne ússzon az egész folyosó. Véleményem szerint a felújítás eredményeként teljesen modern fürdőt kaptunk, ezután a többi felújításnál is ilyen követelmények lesznek.

Milyen más felújítások várhatók még?

Januárban a bal oldali WC-k átépítését kezdik meg, a terveket már elfogadták. Hasonlóan a mostanihoz, egy-két hónap alatt ezzel a feladattal is végeznek, és ugyanilyen modern WC-ket kapunk majd, mint most. Ami a lakószobák ablakait illeti, nos, a kollégium helyzete még kérdéses, nem döntöttek végleg az eladásáról. A fenntartása nagyon sokba kerül, ezért gondolkoznak egy új, gazdaságosan működtethető kollégium építésén. Amíg nem tudunk biztosat, addig nem kezdődik meg a nyílászárók cseréje. Ha viszont marad ez a kollégium, akkor erre is sor kerül előbb vagy utóbb.

Mire kell figyelniük a hallgatóknak az új fürdő használatánál?

Legfontosabb, hogy vigyázzanak rá, őrizzék meg az állagát. Esztétikailag szép lett, de ha megrongálódik, egyhamar nem fogják megcsinálni. Mindent rendeltetésszerűen használjanak, és akkor nem lesz semmi baj. Az elején nehéz volt a nagy zajt elviselni, de a hallgatók toleránsak voltak, félkész állapotban sem törtek be a zuhanyzókba. Már kiírtam az iroda ajtajára meg az utcafronti WC-k elé, hogy az átadás megtörtént, lehet használni a felújított helyiségeket.

Köszönöm a beszélgetést.

Vera

Ez a mi esténk

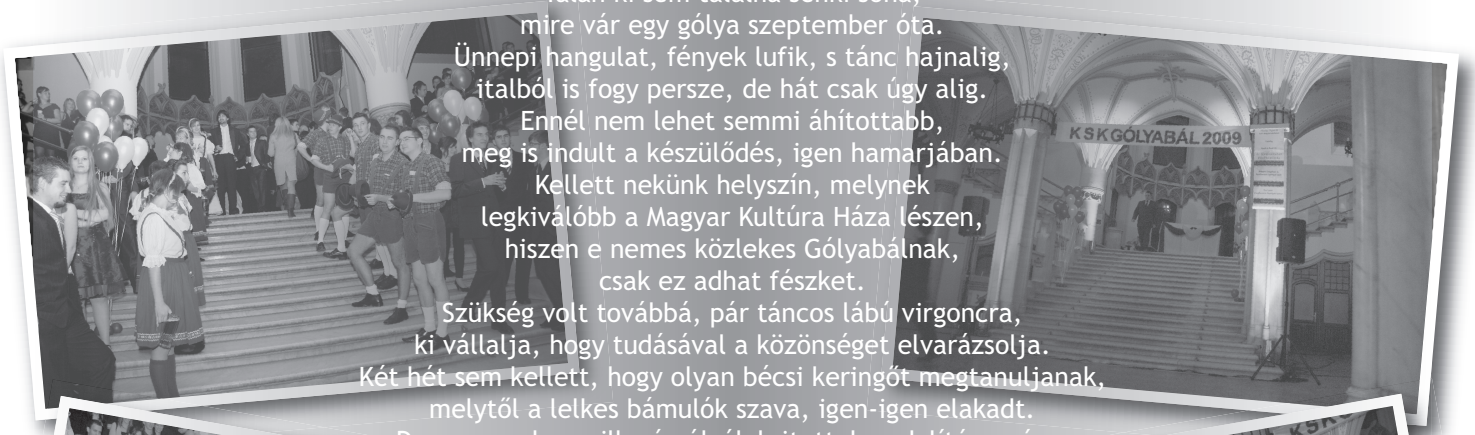

Talán ki sem találná senki soha,
mire vár egy gólya szeptember óta.
Ünnepi hangulat, fények lufik, s tánc hajnalig,
italból is fogy persze, de hát csak úgy alig.
Ennél nem lehet semmi áhítottabb,
meg is indult a készülődés, igen hamarjában.
Kellett nekünk helyszín, melynek
legkiválóbb a Magyar Kultúra Háza lészen,
hiszen e nemes közlekes Gólyabálnak,
csak ez adhat fészket.
Szükség volt továbbá, pár táncos lábú virgoncra,
ki vállalja, hogy tudásával a közönséget elvarázsolja.
Két hét sem kellett, hogy olyan bécsi keringőt megtanuljanak,
melytől a lelkes bámulók szava, igen-igen elakadt.
De nem csak a csillogó gólyák lejtettek andalító zenére,
voltak még mások is, kik elég bevállalósak s merészek.
Mentoraink csapata egy komplett sörtánccal örvendeztette a közönséget,
mellyel a falakat rengető vastapsot könnyen bezsebelte.
Most is sokat köszönhetünk nekik, mint mindig,
s csak annyit mondunk: thank you, merci, gracias mentor team.
A rongyrázás megalapozta a hangulatot,
melyet a gólyaeskü csak tovább fokozott.
Természetesen feleskettek mindenféle olyan dologra,
amit ha piros hó esik és az ÁJGT egy könnyű tantárgy lesz,
akkor esetleg betartunk,
addig is koccintások közepette csak a jövőben bízhatunk.
Persze az ünnepélyes megnyitó után lehullott a lepel,
s kiderült , hogy ez egy csokornyakkendős kis estélyibe öltöztetett buli tenger.
A talpalávalót a Madarak szolgáltatta,
mely parti zene mindenki kezét-lábát megmozgatta.
A susogó szoknyák, s csattanó inggombok legfőbb ellensége
a megfelelő pillanatra váró fotósok izzó lencséje.
Készült itt kompromittáló és egészen szolid,
de táncos, földön fekvős , s még csókos is.
Majd a muzsika elhallgatott,
és számos szerencsés magának tudhatott
nyerő, könnyen széttépendő papírfecniket,
mellyel az ajándékot már magáévá is tehette.
De a plakáton olyan nagyon meghirdetett
bálkirálynő választás sem maradhatott el.
Talán Arany szavai azok a drága kincsek,
melyekkel ezen estéről elmondhatunk mindent.
„S mind, amiket e szép sziget
Ételt-italt terem;
S mind, ami bor pezsegve forr,
Túl messzi tengeren.”
Volt tehát tömérdek, mi szem szájnak ingere,
S, ki nem érezte jól magát, csak saját énjére vessen.
A hajnali zárszót a szokásos HaBár-partivége-nóta adta,
és teli mosollyal az arcukon magas sarkúban sántikáló, lógó nyakkendős fiatalok indultak haza.

Jucus

TDK 2009

Az utóbbi évek hagyományainak megfelelően egy szerdai napon, november 18-án került megrendezésre a 2009-es TDK konferencia.

MŰEGYETEM 1782

Sajnos sokak számára ez a nap csak arról emlékezetes, hogy nincs tanítás az egyetemen. Pedig sok érdekes dologgal találkozhat, aki részt vesz a színvonalas eseményen. Karunkon idén 7 szekcióban 51 pályamunka került bemutatásra (összehasonlításképpen: tavaly ez a szám 34 volt). A konferencia előadásai délelőtt 9-től párhuzamosan zajlottak 7 helyszínen. A résztvevő hallgatók száma az említett 51-nél magasabb volt, hiszen több dolgozat közös munka eredménye. Remek előadásokat hallhattunk, így a zsűri nem volt könnyű helyzetben az értékelésnél, ezt bizonyítja a sok megosztott helyezés. Az ünnepélyes eredményhirdetésre csütörtökön délután került sor. A jutalmazott indulók és témájuk szekciónként:

Anyagtudomány szekció

1. helyezés: Bozsoki Zoltán, Demeter Árpád *(Magnézium ötvözetek égésének termodinamikai, kinetikai és metallurgiai vizsgálata)*

2. helyezés: Veigl Dániel *(Hidrogén üzemanyagú tüzelőanyag-cella alkalmazása kishajó meghajtására)*

3. helyezés: Thiele Ádám *(A bucavas koraközépkori előállításának korhű gyártástechnológiája a korszerű anyagtudomány tükrében)* és Benkő Gábor *(A folyamatos talajtömörség-mérés lehetőségei és eszközei)*

Dicséret: Savanyó Bálint *(Gumiabroncs roncsolásmentes vizsgálata)* és Kovács Éva *(Fázisviszonyok és feszültségállapot tanulmányozása FeNi alapú kristályos és amorf ötvözetekben termofeszültség mérésével)*

Járművizsgálat és -fejlesztés szekció

1. helyezés: Parázsó János *(A MÁV V63 sorozatú villamos mozdonyok rendellenes nyomkarima-kopásainak vizsgálatára irányuló dinamikai szimuláció kidolgozása)*

2. helyezés: Konkoly Ákos *(Csiga- és csavarkerékhajtás pontos geometriájának modellezése)* és Felföldi Attila *(Modell gázturbina numerikus áramlástani vizsgálata)*

3. helyezés: Lapis Leonárd *(Járműszimulátor elektronikus kormányrendszer fejlesztéshez)* és Baldauf András *(Gumiabroncs-talaj szimulációs modul készítése MATLAB/Simulink környezetben)*

Dicséret: Hajas Dávid *(A monoblokk kerékpárral felszerelt vasúti személykocsik kerékrepedési problémájának oknyomozó vizsgálata az esetleges túlfékezés jelenlétének feltárására)*, Demus Tamás *(A MÁV V63 sorozatú villamos mozdonyok tengelybeállási problémáinak vizsgálata)* és Farkas László *(Könnyűszerkezetes elektromos jármű hajtásrendszerének bemutatása és modellezése)*

Közlekedésautomatikai szekció

1. helyezés: Gőzse István *(Pozícióérzékelés képmegjelenítő módszerrel)* és Fülöp Attila *(Mobil közúti útdíj kijelző berendezés kialakítása)*

2. helyezés: Szigeti Lilla *(Quadrotor irányításelméleti analízise)* és Agócs Ferenc *(Makroszkopikus autópálya szimulációs környezet fejlesztése)*

3. helyezés: Antal Bálint, Surányi Marcell *(Veteránautók futamidejének nagypontosságú mérése)* és Dohány Máté *(Közúti-vasúti csomópontok forgalomfüggő jelzéstervének fejlesztése)*

Dicséret: Koncz Petra Zsuzsanna *(Jelzőlámpás szabályozású, többsávos, körforgalmú csomópont jelzéstervének felülvizsgálata)*, Erdődi Zsófia, Gál István *(Műholdas alapú repüléstájékoztató rendszer kiépítése kisgépes repülőtereken)* és Selmeczy András *(Sebességkijelző táblák hatásai a közlekedőkre)*

Közlekedésfejlesztés szekció

1. helyezés: Polgár János *(A közforgalmú közlekedés csomóponti előnybiztosításának vizsgálata a társadalmi, klimatikus költségek tükrében)*

2. helyezés: Sipos Tibor *(A településfejlesztés közlekedésbiztonsági vonatkozásainak térbeli számítható egyensúlyi modellel történő leképezése)* és Aba Attila *(Utastájékoztató rendszer fejlesztésének gazdasági hatékonyság vizsgálata - a GYSEV Zrt. példáján)*

3. helyezés: Capras Dávid *(A romániai vasúti infrastruktúra multikritériumos elemzése földrajzi információs rendszer alkalmazásával)* és Szántó Ágnes, Kibédi-Varga Éva Edit *(A közösségi közlekedés fejlesztési lehetőségeinek vizsgálata Békéscsabán)*

Dicséret: Orosházi Tamás *(Alacsony költségű légitársaságok szerepe az európai légi közlekedésben)*, Capras Dávid *(Közúti szintbeni kereszteződés áttervezése (Budapest, Kvassay út–Hajóállomás utca–Csepeli rakpart csomópont))* és Tóth Péter, Válóczi Dénes *(Kerékpárút megvalósíthatósági tanulmány - Budapest Rákospatak X. és XVII. kerületi szakaszán)*

Közlekedésszervezés szekció

1. helyezés: Sándor Zsolt Péter *(Tájékoztatástól a szabályozásig - integrált informatikai rendszer modelljének kidolgozása a hazai gyorsforgalmi úthálózatra)*

2. helyezés: Lukács Gábor *(Felhasználói szempontú értékelő eljárások a városi közösségi közlekedés minőségére Nagykanizsa város példáján)*

3. helyezés: Caesar Bálint *(A budapesti kelet-nyugati kötöttpályás tengely megvalósíthatóságának vizsgálata)* és Bánfi Miklós Gábor *(A kötöttpályás közlekedés regionális struktúrájának vizsgálata)*

Dicséret: Melles Kristóf *('Átfogóan gondolkodni - helyben cselekedni' – vasút-üzemeltetés a NEG példáján)* és Orosházi Tamás *(Budapesti kerékpárhálózat helyzete, szerepe, lehetőségei a modern közlekedésben)*

Logisztika szekció

1. helyezés: Cimer Mónika *(Genetikus algoritmus alkalmazása termelési logisztikai problémákra Simul8 környezetben)*

2. helyezés: Antal Norbert, Bakos András, Cimer Mónika, Sztrapkovics Balázs, Takács András Tamás

(Lean kultúra fejlesztése a Coca-Cola-nál)

3. helyezés: Bagi Zsófia *(A lean eszközök használatának eredményességi vizsgálata és átfogó értékelése a DHL Express Magyarország Kft.-nél)* és Barta Zsolt *(Az AIM módszer felülvizsgálata és fejlesztési lehetőségei)*

Dicséret: Bajkó Sándor István, Bíró Gergő *(Számítógéppel támogatott raktártervezés)* és Fütyű István *(A gazdasági világválság pénzügyi hatásai a szállítmányozókra és logisztikai szolgáltatókra, a financiális problémáik és megoldási lehetőségeik)*

Versenyautó szekció

1. helyezés: Bári Dávid, Geresdi Péter *(FSAE versenyautó vázszerkezetének tervezése)*

2. helyezés: Sebők Béla *(MATLAB programok Formula Student versenyautó tervezésének elősegítésére)*

3. helyezés: Vass Sándor *(Formula Student versenyautó vezérműtengelyeinek átalakítása)*, Kovács Bence, Vass Sándor *(Kipufogórendszerek, a 2010-es Formula Student versenyautó kipufogó rendszerének méretezése)* és Kiss Gábor *(Tengelycsonk koncepciókutatása, modellezése)*

Dicséret: Fekete Márton, Tóth Attila *(Airbox kialakítási lehetőségek, fejlesztési irányok a Formula Student versenysorozatban)*, Jenei András *(Formula Student versenyautó keréknyomás optimalizálásának lehetőségei)* és Bakos Ádám *(Formula Student versenyautó motor fojtószelepén keletkező veszteségek csökkentése)*

Gratulálunk minden résztvevőnek, és további eredményes szakmai munkát kívánunk!

További információk a kari TDK-ról: http://tdk.kozlek.bme.hu

A konferencia eredményeinek ismeretében megkerestük az egyes szekciók nyerteseit, kérdéseinkre Gőzse István, Polgár János, Sándor Zsolt és Bári Dávid válaszolt.

Mi inspirálta a témátokat?

G.I. Automatikus járművekkel foglalkozó laboratóriumok számára gyakran probléma, hogy hogyan mérjék meg a tesztjárműveik pozícióját. A ma használatos pozícionáló rendszerek mindegyike vagy nagyon drága, vagy nem elég pontos. A dolgozatomban egy a szokásos elvektől eltérő pozícionálási elvet vizsgáltam meg, hogy mennyire tudja kielégíteni e laboratóriumok igényeit. Nagyon szeretném elérni, hogy egy használható rendszer legyen abból, amit a TDK keretében bemutattam. Ennek a célnak az első lépése volt ez a dolgozat.

P.J. A témám összefüggésben áll a szakdolgozatommal, melyben egy autóbuszok közlekedésétől függő jelzéstervű programot készítek el. A TDK-n a probléma gazdasági vonatkozásaira szorítkoztam.

S.Zs. Alapból az autópályás témák elkötelezett támogatója vagyok. További ok, hogy nyáron az M5-ön dolgoztam az üzemeltetésért felelős cégnél, és az ott megszerzett tudást akartam hasznosítani.

B.D. Kezdetektől fogva tagja vagyok az egyetem Formula Student csapatának. Az elmúlt 2,5 évben szinte minden részegység munkálataiba sikerült belefolynom, így amikor a 2009-es silverstone-i versenyre készítettük el a terveinket, úgy határoztunk, hogy én leszek a váz csoport felelőse. Ezen a versenyen nem egy kész autóval, pusztán a jövő évi terveinkkel mérettünk meg, és sikerült kiérdemelnünk a "legjobb műszaki tervek" és a "legígéretesebb csapat" elismeréseket, összetettben pedig az előkelő 3. helyen zártunk. TDK munkánk ezeknek a terveknek a vázszerkezetre vonatkozó részeit foglalta össze.

Mit jelent számotokra az itt elért eredmény?

G.I. Elsősorban nagyon örülök neki. Nagyon jól esett az a sok gratuláció, amit barátoktól, ismerősöktől, munkatársaktól kaptam, köszönöm nekik.

P.J. Egy pozitív visszajelzés volt a bírálók részéről, hogy a téma aktuális, és érdemes vele foglalkozni.

S.Zs. Úgy gondolom, hogy ez a több hónapos kutatómunka elismerése. Anyagi és erkölcsi támogatása egy téma kutatásának, mellyel az egyetem a diákokat arra ösztönzi, hogy mélyüljenek el a tanulmányon túlmutató kérdésekben. Ez elsősorban a saját fejlődést segíti elő, de áttételesen a többi hallgató és akár a teljes szakmai közösség is profitálhat belőle.

B.D. Egy pozitív visszajelzés az elmúlt években elvégzett munkánkról. Az egyéni érdemeknél sokkal nagyobb elégedettséggel tölt el, hogy idén már egy saját szekció sem volt elég az autóval kapcsolatos összes TDK munka bemutatásához. 12 TDK dolgozat született 15 diáktól. Akinek volt szerencséje meghallgatni bármelyiket is, az tudja, hogy egytől-egyig színvonalas és érdekes előadásokat tartottak. Büszke vagyok a srácokra, nagyon értékes munkák születtek!

Tervezitek az országos TDK versenyen való részvételt?

G.I. Igen! Miért ne?!

P.J. Mivel az OTDK csak 2011-ben kerül megrendezésre, és az akkor aktuális feladatmennyiséget nem ismerem előre, így nem tudok egyértelmű választ adni. Ha lesz elegendő időm felkészülni, akkor természetesen részt veszek az országos konferencián.

S.Zs. Igen, részt szeretnék venni a 2011-es OTDK-n. Ezzel kapcsolatosan már valamelyest rutinom van: tavaly is indultam a kari TDK-n, ahol hasonló sikert értem el egy hasonló témával, így sikerült kijutnom a miskolci OTDK-ra.

B.D. Ahogy az egész Formula Student projektben, úgy a mi témánkban is hatalmas potenciál rejtőzik még. OTDK legközelebb 2011-ben van, ha jól tudom. Meglátjuk...

Köszönjük a beszélgetést, és gratulálunk az elért sikerekhez!

Freetz & András

Oktatóink osztályzatai

Megszokhattuk már, hogy néhány éve visszavághatunk a tanároknak, vagy éppen dicsérhetjük őket, tehát egy kis időre – igaz csak elektronikusan és szigorúan névtelenül – mi véleményezhetjük az ő munkájukat. Ennek módja pedig az Oktatás Hallgatói Véleményezése, melynek idei eredményeiről és részleteiről olvashattok ebben a cikkben.

Valószínűleg mindenki számára jól esik hallani egy tanártól, ha megjegyzi, hogy mivel olvasta az előző féléves OHV eredményeit, ezért egy-két dolgot megváltoztatott az előadásában. Hiszen jó tudni, hogy van arra lehetőség, hogy ha egy oktatóval kapcsolatosan panaszunk támad, akkor ezt ne kelljen magunkba fojtani.

Az OHV bevezetése lassan tíz éves múltra nyúlik vissza. Nyilván Ti is észrevettétek, hogy az utóbbi időben egyre fejlettebben propagálták, melynek nem is maradt el az eredménye, ugyanis évről-évre egyre több diák él vele.

A táblázatban láthatjátok, hogy - szinte már hagyományszerűen - Dr. Kővári Botond került az első helyre, ám a képzeletkeli dobogó felső fokán ezúttal osztoznia kell Dr. Komócsin Zoltánnal, aki már régebben is a lista elején állt, és ezúttal az élre „ugrott”.

A korábbiaktól eltérően második és harmadik helyen olyan tanárok vannak, akik nem az alapozó képzésben, hanem inkább szakirányosodás után tanítanak: Dr. Galambosi Frigyes és Dr. Óvári Gyula. Általánosságban is jellemző, hogy egyre több olyan oktató „ér el helyezést”, aki kisebb csoportokat oktat, ebből is látszik, hogy a hallgatók egyre gyakrabban nyilvánítanak véleményt.

Ne feledkezzünk meg a sor végén állókról sem. Hátulról az első idén is Dr. Márialigeti János, aki sajnos nem váltotta be a Közhírnek tett tavalyi ígéretét, hogy megpróbál nagyobb elismertséget kivívni a hallgatók között. Érdekes módon itt is megjelentek új nevek, de a legtöbben már a korábbi években is a lista hátsó felében szerepeltek. Jó lenne megtudni, hogy ennek mi az oka, és vajon ezek az oktatók figyelemmel kísérik-e a féléves OHV eredményeket, annak érdekében, hogy előrébb lépjenek a hallgatói megítélésben.

Érdemes megjegyezni, hogy a táblázatban elég nagy szórás van a szavazók számában. Lehetséges, hogy egy nagyobb létszámmal kitöltött, de pár tizedessel alacsonyabb értékelés ér annyit, mint egy alacsonyabb szavazószámmal rendelkező véleményezés. Arra azonban, hogy ezeket az eredményeket hogyan vessük össze, sajnos nem találtunk rendes összefüggést, mert nem állt elég adat rendelkezésünkre. Pedig sokféle kimutatást végezhetnénk még, igaz, a véleményezés célja nem elsősorban a tanárok összehasonlítása. Mindenesetre kiemelhetjük még Dr. Sághi Balázst illetve Dr. Kovács Pétert, akik magas szavazószám mellett csak kicsivel értek el alacsonyabb átlagot, mint az elsők.

Fontos tudni, hogy mi most a számokat vettük figyelembe. Ezzel is jól kifejezhetők az eredmények, de legjobban a véleményezéskor beírható szöveg segíti az oktatók fejlődését, ezért ha legközelebb OHV-t töltötök, és valamilyen negatív vagy pozitív véleményt igazán ki akartok fejezni, akkor ezeket a részeket se hagyjátok üresen. Azt pedig reméljük, hogy a propagandának nem csak irányunkba volt hatása, hanem az oktatóinkat is egyre inkább érdekli majd, hogy mi milyen érdemjegyet adtunk nekik.

Piroska

Megkértük az éllovasokat, hogy kommentálják pár mondatban az első helyezést:

Dr. Kővári Botond:
„Az eredményt nem tudtam, szóval sikerült ismét meglepni. Borzasztóan örülök és büszke vagyok rá, nagyon remélem, hogy nem válok unalmassá, és továbbra is megtisztelnek a hallgatók a pozitív visszajelzéseikkel.
A korábbi évek eredményeivel kapcsolatosan szerencsére már kaptam megjegyzést kollegáktól is és akadt, akit érdekelt, hogy mi a sikeresség titka. Voltak olyan hallgatók is (ők már azért többen), akik már korábban hallottak rólam, és szerencsére azt mondták, hogy nem is okoztam nekik csalódást, szívesen járnak be az előadásaimra.”

Dr. Komócsin Zoltán:
„A december 8-i Kari Tanácson hangzott el egy bejelentés ezzel kapcsolatban, amiről az ülésen ott lévő kollégám tájékoztatott. Úgy érzem, több részlete van a titoknak. Mióta a pályán vagyok, próbálom a barátok, ismerősök, családtagok kellemetlen oktatási tapasztalatait összegyűjteni, majd lehetőleg elkerülni. Talán az is közrejátszott a sikerben, hogy az értékelt időszakban nagyon jó társaság "jött össze", első sorban a választható tárgyaim óráin, és valószínűleg szerepe lehetett az értékelésben a hallgatókkal kialakult kapcsolatomnak is.
Az OHV-t nagyon fontosnak tartom, engem személy szerint az osztályzatoknál talán egy picit jobban érdekelnek a szöveges vélemények.”

Helyezés	Oktató	Tanszék	Szavazók	Átlag
1	Dr. Kővári Botond	Közlekedésgazdasági Tanszék	44	4,83
	Dr. Komócsin Zoltán	Közlekedésautomatika Tanszék	54	4,83
2	Dr. Galambosi Frigyes	Járműváz- és Könnyűszerkezetek Tanszék	33	4,67
3	Dr. Óvári Gyula	Repülőgépek és Hajók Tanszék	33	4,66
4	Dr. Pápai Ferenc	Ép., Am.gépek és Üzemi Logisztika Tanszék	30	4,61
5	Dr. Sághi Balázs	Közlekedésautomatika Tanszék	141	4,60
	Bécsi Tamás	Közlekedésautomatika Tanszék	41	4,60
7	Dr. Buza Gábor	Járműgyártás és - javítás Tanszék	52	4,58
8	Dr. Kovács Péter	Közlekedésüzemi Tanszék	199	4,48
9	Dr. Finichiu Liviu	Gépjárművek Tanszék	77	4,43
	Dr. Szabó Zoltán	Járműváz- és Könnyűszerkezetek Tanszék	80	4,43
11	Dr. Mándoki Péter	Közlekedésüzemi Tanszék	132	4,33
12	Dr. Sánta Imre	Repülőgépek és Hajók Tanszék	143	4,26
13	Dr. Bokor Zoltán	Közlekedésgazdasági Tanszék	38	4,25
14	Hadházi Dániel	Repülőgépek és Hajók Tanszék	48	4,23
15	Dr. Tóth János	Közlekedésüzemi Tanszék	46	4,19
16	Dr. Békefi Zoltán	Közlekedésgazdasági Tanszék	38	4,17
	Munkácsiné Dr. Lengyel Erzsébet	Közlekedésüzemi Tanszék	104	4,17
18	Dr. Tarnai Géza	Közlekedésautomatika Tanszék	123	4,11
	Dr. Bóna Krisztián	Közlekedésüzemi Tanszék	41	4,11
20	Varga Balázs	Közlekedésautomatika Tanszék	44	4,10
21	Dr. Szabó József	Repülőgépek és Hajók Tanszék	30	4,07
	Kövesné Dr. Gilicze Éva	Közlekedésüzemi Tanszék	32	4,07
23	Simongáti Győző	Repülőgépek és Hajók Tanszék	183	4,03
	Dr. Parádi Ferenc	Közlekedésautomatika Tanszék	89	4,03
25	Dr. Rácz Kornélia	Ép., Am.gépek és Üzemi Logisztika Tanszék	37	4,00
26	Dr. Bohács Gábor	Ép., Am.gépek és Üzemi Logisztika Tanszék	55	3,97
27	Dr. Takács János Gábor	Járműgyártás és - javítás Tanszék	50	3,96
	Dr. Stukovszky Zsolt	Gépjárművek Tanszék	36	3,96
29	Dr. Gáti Balázs	Repülőgépek és Hajók Tanszék	33	3,93
30	Dr. Tokodi Jenő	Közlekedésüzemi Tanszék	171	3,92
31	Dr. Gausz Zsanna	Repülőgépek és Hajók Tanszék	30	3,91
32	Dr. Rohács Dániel	Ép., Am.gépek és Üzemi Logisztika Tanszék	31	3,83
	Dr. Szabó András	Vasúti Járművek Tanszék	95	3,83
34	Dr. Béda Péter	Járműváz- és Könnyűszerkezetek Tanszék	112	3,82
	Dr. Kulcsár Béla	Ép., Am.gépek és Üzemi LogisztikaTanszék	35	3,82
36	Cseke József	Járműelemek és Hajtások Tanszék	90	3,79
37	Dr. Rohács József	Repülőgépek és Hajók Tanszék	133	3,78
38	Hargitai László Csaba	Repülőgépek és Hajók Tanszék	118	3,76
39	Bauer Péter	Közlekedésautomatika Tanszék	68	3,73
	Dr. Zobory István	Vasúti Járművek Tanszék	239	3,73
41	Dr. Szörényi Péter	Közlekedésgazdasági Tanszék	109	3,69
42	Dr. Eleőd András	Járműelemek és Hajtások Tanszék	73	3,68
43	Kádár Lehel	Gépjárművek Tanszék	130	3,64
44	Dr. Gyenes Károly	Közlekedésautomatika Tanszék	226	3,61
45	Dr. Szmejkál Attila	Járműgyártás és - javítás Tanszék	46	3,52
46	Dr. Gausz Tamás	Repülőgépek és Hajók Tanszék	131	3,42
47	Veress Árpád	Repülőgépek és Hajók Tanszék	143	3,40
48	Nagy Zoltán	Közlekedésgazdasági Tanszék	89	3,36
49	Dr. Szőke Dezső	Járműváz- és Könnyűszerkezetek Tanszék	46	3,35
50	Dr. Lovas Antal	Járműgyártás és - javítás Tanszék	47	3,32
51	Dr. Markovits Tamás	Járműgyártás és - javítás Tanszék	44	3,30
52	Dr. Bokor József	Közlekedésautomatika Tanszék	44	3,28
	Dr. Baranyi Edit	Közlekedésautomatika Tanszék	212	3,28
54	Dr. Borbás Lajos	Járműelemek és Hajtások Tanszék	34	3,26
55	Dr. Nyitrai János	Járműelemek és Hajtások Tanszék	133	3,25
56	Dr. Nyolcas Mihály	Járműelemek és Hajtások Tanszék	106	3,19
	Dr. Horváth Sándor	Járműváz- és Könnyűszerkezetek Tanszék	77	3,19
58	Frang Zoltán	Vasúti Járművek Tanszék	67	3,13
59	Kiss Csaba Péter	Vasúti Járművek Tanszék	81	3,04
60	Ficzere Péter	Járműelemek és Hajtások Tanszék	92	2,99
61	Tánczos Lászlóné Dr.	Közlekedésgazdasági Tanszék	96	2,95
62	Devecz János	Járműelemek és Hajtások Tanszék	38	2,87
63	Sofró Csaba	Járműváz- és Könnyűszerkezetek Tanszék	56	2,86
64	Dr. Szabadits Ödön	Járműgyártás és - javítás Tanszék	95	2,72
65	Dr. Havas Péter	Közlekedésüzemi Tanszék	129	2,61
66	Dr. Györik Albert	Vasúti Járművek Tanszék	167	2,60
67	Dr. Debreczeni Gábor	Közlekedésüzemi Tanszék	37	2,52
68	Dr. Lovas László	Járműelemek és Hajtások Tanszék	80	2,43
69	Dr. Márialigeti János	Járműelemek és Hajtások Tanszék	105	2,38

Mérlegen a visszatérő tankörrendszer

Idén újra bevezetésre került a korábban megszüntetett tankörrendszer az első évfolyamon. Már jó néhány hét eltelt a félévből, ezért úgy véltük, itt az ideje, hogy megnézzük: beváltották-e a hozzájuk fűzött reményeket a tankörök. Ennek kapcsán megkérdeztük a HK-t, néhány hallgatót és egy „osztályfőnököt" is.

Elsőként következzen Dr. Balpataki Antallal, az első évfolyam 15-ös tankörének osztályfőnökével készített interjúnk.

Ön támogatja a tankörrendszert?

Jelentős szerepet kellene szánni a tankörrendszernek, mert a BSc-képzés következtében szétzilálódtak a csoportok, alkalmi társulatok jöttek létre, ennek következtében nagyon nehezen alakulnak ki barátságok, ami korábban az egyetem fontos jellemzője volt, és kellene, hogy legyen ma is. Ezen adminisztrációs kényszer hatására az emberek - akik ha egyébként nem ülnének össze, nem beszélgetnének egymással -, ilyen módon összetalálkoznak. A tankörrendszer nemcsak a baráti társaságok létrehozása szempontjából fontos, hanem átvezetést is jelent a középiskolai pátyolgatásból a sokkal nagyobb szabadságot jelentő egyetemi világba. Igen sokan tévelyegnek az első években, nem tudják kezelni azt a váltást, amelyet a magasabb oktatási fok jelent; ekkor van szükség felnőtt segítségre. Eleinte az évfolyamszintű előadások mellett az egyetlen alkalom, amikor emberi hangot lehet megütni, az a kötetlen „tananyagú" osztályfőnöki óra. Azok, akiknek a szülei mérnökök, könnyedén kapnak tanácsot otthonról, de az esetek többségében az embereknek nincs ilyen kötődése, ekkor óriási szükség van arra, hogy legyen olyan felnőtt, oktató, akihez lehet segítségért fordulni. Ráadásul ez nemcsak az első hónapokra, félévre vonatkozik, hanem a szakmai szempontból a későbbiekre is. Ezáltal a tankörrendszer nagyon előnyös kapcsolatteremtési forma, és nagyon jónak tartom, hogy újra bevezetésre került. Nem beszélve a napi hasznáról: van egy fórum, ahol nem csak folyosói beszélgetések kapcsán, hanem az órarend keretén belül, hivatalosan lehet tájékozódni.

Hogy kerülnek kiválasztásra az osztályfőnökök?

Nincs semmiféle „erőszak" az kiválasztásukban: a dékán úr egy kezdeményezést indít, és csak azok vállalják el, akik valamilyen affinitást érzékelnek rá.

A múltban milyen tankörös élményei voltak?

Négy társaságot vittem abban az időben, amikor a tankörök még egyből szakosodtak, és ezért a jelenleginél egyszerűbb volt a helyzet: megvolt a szakmai kötődés, egyből úgy lehetett megszólítani mindenkit. Ezáltal egészen az állásba jutásig, a karrier első pár évéig volt valaki, aki a szülők mellett (vagy helyett) tapasztalt, jó szándékú, segítőkész tanácsadóként kapcsolatot jelentett az egyetemmel.

És amikor Ön volt tankörtag?

Nekem nem volt szerencsés kapcsolatom az osztályfőnökömmel, mert akkoriban valószínűleg automatikus besorolás volt, akár akarta az illető, akár nem. De egy negatív tapasztalat is segítheti az ember fejlődését. Én nem kaptam meg a rendszertől, amit szerettem volna, így, amikor én magam lettem osztályfőnök, törekedtem arra, hogy minél többet legyek együtt a hallgatókkal. Az egyetem elsősorban oktatási intézmény, de van igen komoly nevelési feladata is, amit egy huszonéves nem szívesen fogad. Azonban egy tankörvezetőnek ilyen típusú feladatai is jócskán akadnak.

Min változtatna?

Két részre bontanám az osztályfőnökséget. Lehetőség szerint az első félévben olyan ofőket kellene választani, akik órát is tartanak, ezáltal könnyebb lenne naprakész információkat nyújtani. Most, hogy nem tanítok az alsóbb évfolyamokon, nem tudok teljesen képben lenni. Ezért például programba vettem a tárgykövetelmények, zh-k áttekintését, és közös órakonstrukciót találtam ki a mentorral. Meg kellene fogalmazni, hogy az első időszakban a tankörvezető feladata az egyetemre való beilleszkedés segítése legyen, utána pedig, amikor stabilizálódik a hallgató helye, akkor tényleges szakmai segítség nyújtása. Volt olyan kezdeményezés is, hogy nemcsak osztályfőnöki, hanem személyes összerendelés is volt az oktatók és hallgatók között. Azokkal a tanulókkal, akiket a véletlen sodort mellém, még ma, 25-30 év után is tartom a kapcsolatot. Az ofő lehetősége nemcsak annyi, hogy egy 18 éves gyerkőcnek az egyetemi technikát, a szakmai munka előtti beilleszkedést megtanítsa, hanem közben egész mély baráti kapcsolat kialakítása is ebben a személytelen oktatásban. Akinek erre nincs szüksége, ott a három lépés távolságot meg kell tartani, de aki úgy érzi, van fogadókészsége arra, hogy az oktatóval baráti viszonyba kerüljön, arra ez a rendszer ideális. Alig van szóbeli vizsga, minden írásban történik, a nevet helyettesíti a Neptun-kód, így azokat meg sem

tanuljuk (ez oda-vissza igaz). Számtalanszor előfordult, hogy én a hallgatókat név szerint ismertem, viszont ők, akik egymás mellett ültek az órámon, ezt már nem mondhatták el magukról. Valószínűleg az a kényszer, hogy a hallgatók jobban figyeljenek egymásra, az osztályfőnöki rendszer egyik nevelési célú feladata.

Miért szüntették be legutóbb a tankörrendszert?

Az oktatási forma változott. A szakmailag elválasztott tankörök helyett jött a kreditrendszer, a hallgatóknak nagyobb mozgáslehetősége lett (ami egyébként nagyon helyes), és úgy tűnt, hogy nem hozható létre olyan szerveződés, amelyben az évfolyam valamilyen kisebb közösséget is alkothatna.

Kollégáitól milyen visszajelzést kap?

Megmosolyogják az osztályfőnökséget, mert itt csaknem 10 éve nincs ilyen poszt. „Egyáltalán mihez kezdjen az ember egy nem tudni, mi alapján összerakott társasággal?" Hiszen az ofő feladata korábban elsődlegesen a szakmai segítségnyújtás volt, most viszont a tankörök véletlenszerű tagolásúak. De aki pedagógus, az biztos örömmel vállalja.

Köszönjük a beszélgetést.

A tankörrendszernek elsősorban az elsőéves hallgatók segítése a célja, de ezenkívül mindenki más-más előnyt tudna felsorolni mellette. Fő feladata a tantárgyi lemaradások kiküszöbölése, az esetleges felzárkóztatások, de emellett nagy segítséget nyújt a gólyáknak az egyetemi ritmus felvételében is. A Hallgatói Képviselet tankörfelelősével, Vígh Gabriellával beszélgettem erről a régi-új szisztémáról.

Azok, akiknek a szülei mérnökök, könnyedén kapnak tanácsot otthonról, de az esetek többségében az embereknek nincs ilyen kötődése, ekkor óriási szükség van arra, hogy legyen olyan felnőtt, oktató, akihez lehet segítségért fordulni.

Az elsőévesek többsége nagyon jónak és hasznosnak találja a tankköröket. A gyakorlatokon, laborokon a tankörtársaival van az ember, és ez nagyban meggyorsítja az információ áramlását a csoportokon belül, illetve a felmerülő problémákat is gördülékenyebben tudják megoldani egymás között. Hiszen „a jól informáltság magabiztossá tesz" - hirdeti a Mentor Gárda jelmondata. A mentorok mellé most egy tankörvezető tanár is került a tanulókörök élére, akinek elsősorban az a szerepe, hogy az egyetemi élet hivatalosabb oktatási kérdéseiben tudjon segítséget nyújtani, mivel részletesebben ismeri a kar működését, felépítését, az egyes tanszékeket. Egy rendhagyó osztályfőnöki óra (hivatalos nevén: Egyetemi polgári ismeretek közlekedésmérnököknek) keretében meg tudják beszélni az aktualitásokat, a programokat és a felmerülő problémákat. Mert abból bizony akadhat bőven.

A sokat hallott mondás, mely szerint „túl nagy a szakadék a középiskola és az egyetem között" a többség számára kézzel foghatóvá válik október-november táján, és mindenki rájön, hogy bizony egyedül ez nem megy.

A sokat hallott mondás, mely szerint „túl nagy a szakadék a középiskola és az egyetem között" a többség számára kézzel foghatóvá válik október-november táján, és mindenki rájön, hogy bizony egyedül ez nem megy. Ilyenkor értékelődik fel a mentorok és a tankörvezető tanárok jelentősége, akik mind-mind a saját szemszögükből és a saját tapasztalataikra hagyatkozva próbálják segíteni a gólyákat, legjobb tudásuk szerint.

Jobban felmérhetők a problémák, és ezekre több ember több és jobb megoldást tud találni. A tankörvezető tanárok is jól végzik a munkájukat, és ez a tankör számára is kedvező. Mivel a tanulás, a felzárkóztatás segítése a legfontosabb, mindig igyekszünk az aktuális zh-khoz igazodóan példasorokat bevinni, ott megoldani. Így például Általános járműgéptanból csináltunk régebbi példákat, zh-sorokat, illetve házi feladatokat is. Továbbá nagyon lényeges a személyes kapcsolat kialakítása, az, hogy a diákok érezzék, én nem muszájból csinálom ezt, hanem mert szeretem, és bátran tegyék fel azokat a kérdéseket is, amiket cikinek vagy égőnek éreznek. Véleményem szerint mindenképpen használt a Közlekedésmérnöki Karnak, hogy ez a rendszer újra bevezetésre került.

Most pedig lássuk, miként vélekednek az ügy további érintettjei, maguk a hallgatók és egyik mentoruk.

„Az egyik kedvenc órám az ofői, mert itt végre nem kell jegyzetelni." – vélik többen.

„Ha bármilyen probléma merül fel a tanulásban vagy az egyetemmel kapcsolatos dolgokban, biztosan számíthatok a mentoromra és a tankör vezető tanáromra." (Anna)

A 6-os tankör mentora, Döme Csongor (alias TsoTsó) szerint nagyon jól működik a tankörrendszer: „A tankörök azért is fontosak, mert az első félévet nagyon nehéz végigcsinálni segítség nélkül. Azzal, hogy az elsősök is többen vannak, mint régebben, egymást is jobban megismerik, könnyebben tudnak segíteni egymásnak, és 1-2 hét után is van kihez fordulniuk egy-egy ilyen 'osztályfőnöki' órán. „

„Én nagyon megkedveltem a csoporttársaimat, a mentoromat, és remélem, nem csak az első félévben marad meg közöttünk ez a jó kapcsolat, hanem tovább is." (Laci)

Általánosságban elmondható tehát, hogy mind a diákok, mind mentoraik hasznosnak találják a tankköröket, és remélik, hogy beváltják a hozzájuk fűzött reményeket, melyek szerint kevesebben hagyják itt az egyetemet, illetve könnyebben veszik az előttük álló akadályokat a kezdő egyetemisták.

Bár a tankörök hivatalos formában csak a beiratkozást követő első félévben működnek, remélhetőleg a kapcsolat a tankörtársainkkal, mentorainkkal és tankörvezető tanárainkkal továbbra is megmarad majd.

Martina & Sonci

A katedra másik oldalán

E havi számunkban Varga Imrével, a Fizika A2K előadójával készítettünk interjút, aki elmondja véleményét a BSc rendszerben újonnan bevezetett tárgy kapcsán az oktatási rendszerről és az elsőéves hallgatók problémáiról.

Hogyan választotta a tanári karriert?

Megmondom őszintén, annyit hadd áruljak el, hogy nagyon szerettem a biológiát, földrajzot, a történelmet is, és angol szakos osztályba jártam... nem is tudtam, hogy mi legyek, ha nagy leszek. A középiskolából egy tipikus példa: volt egy fizika tanárom, aki óriási lelkesedéssel tanított minket. Sok lány, kevés fiú volt a felosztás, és majdnem mindenki bölcsésznek készült, legalábbis úgy nézett ki az angol tagozat alapján. A matek tanár egyik első megjegyzése az volt, mikor bejött a terembe: itt mindenki bölcsész, matekot nem lehet tanítani. Úgyhogy éppen leadta azt, amit kellett. Majd jött a fizika tanár - aki egyébként, amikor én másodikban odakerültem, akkor jött ő is oda éppen - óriási lelkesedéssel tanított. Ő máshogy gondolkozott, mint a matek tanár: hát itt ezek bölcsészek! Ezek nem láttak még fizikát és nem is értenek hozzá! Hát itt rengeteget kell kísérletezni, beugrani, fölugrani, föltölteni, kisautó röpködött szanaszét, patron, minden volt, rakéta... Óriási lelkesedéssel tanított. Már hat gyereke is volt – később lett még kettő további - és emellett is óriási energiával jött. Ez engem nagyon megfogott és rá is jöttem, hogy hamar megértem a dolgot és tényleg a fizikával szerettem volna foglalkozni.

Mi a véleménye a BSc-s fizikaoktatásról a Közlekkaron?

A közlek BSc-n is kell lennie valamilyen természettudományos alapképzésnek. És ez nem volt eddig az oktatás első éveiben. Ugye az szokott lenni a jellemző álláspont – most nem akarom a Közlekedésmérnöki Kar vezetőit vagy oktatóit megsérteni –, hogy az a fizika, ami a mi kollégáinknak kell, azt mi is meg tudjuk tanítani. Ezért az általános képet nem kifejezetten szokták a mérnököknek átadni. Önekik már nagyon fókuszált és túlságosan konkrét problémákra vonatkozó elképzeléseik vannak, ami adott esetben, a műszaki életben sokkal hatékonyabbnak bizonyul. Most ebben van némi igazság, ez egy műszaki egyetem, tehát itt nem kell filozófiai mélységekig vagy magasságokig eljutni. Nem baj az sem, hogy ha nem csak közlekedésmérnök tanítja a fizikát, amennyit neki kell úgymond, hanem valaki kintről jön egy picikét másképp. Elvégre ez egy universitas, ami ugyebár egy egyetemes tudást kell, hogy adjon. Az egyetem alapképzésében - mi legalábbis innen a Fizikai Intézetből így gondoljuk -, jó, ha van egy ilyen átfogó kép is. Az intézetünk ki is alakított egy ilyen menüt, amiből lehetett válogatni, ezért is nevezik ezt a tantárgyat Fizika A2K-nak. Az A2-ből az A betű annyit jelent, hogy a viszonylag legkönnyebb változata az alkalmazott matematikai eszköztár szempontjából; a 2 pedig a témakört jelöli. Az egyes volna a mechanika, termodinamika; a kettes az elektrodinamika, optika; a hármas pedig a modern fizika. Hát igazság szerint akkor lenne szép, ha 3 félév alatt lehetne úgy igazából elmesélni, hogy érthető is legyen, de nyilvánvalóan ennyi idő nincsen sajnos, meg a kreditrendszer is nagyon erősen deformálja. Mikor elmentem a Közlekkarra, nagyon barátságosak voltak, mondták, hogy azt azért nem, ennyi időt nem tudunk biztosítani a fizikának, és ráadásul van ez a koncepció, hogy minél hamarább essünk túl rajta. Így kerültünk az első félévbe. A másik, speciel abszolút saját invenció - mivel senki nem kérte -, hogy menjünk az F29-be, és csináljunk kísérleteket. Nem kérték a Közlekkarról, azt mondták, őket nem zavarja, ha nincs kísérlet. Én meg azt mondtam, hogy engem meg igen, mert szerintem, ha én mesélek a valamiről, akkor márpedig legyenek kísérletek. Ez egy abszolút kísérleti fizika, amit tartok. Önmagában véve magát a fizikát, tehát a villamosságtant, elektromágnesség-et is igazából középiskolai szinten tanítjuk, azzal a picit serkentő fűszerezéssel, hogy a matematikai formulákat megpróbálom már kicsit adaptálni, tehát már kétdimenziós, háromdimenziós görbületi, felületi integrálok is előfordulnak…

A hallgatóknak ezzel pont gondjuk is van, mert ez az integrálszámítás a Matematika 1 második részében jön elő.

Tudom, ez egy nehéz probléma, én egyébként annak idején még az oktatási dékánhelyettessel és másokkal is konzultáltam, és sajnos az a mérnök karokon máshol is előforduló dolog jött elő, hogy azt kell mondani: „Kollégák, ezt most még nem értik, de majd később megvilágosodik". Ez egyébként önmagában véve még nem probléma, mert mi a fizikus hallgatóknak is úgy tanítjuk a kvantummechanikát, hogy szegények, akkor úgysem értik meg, hanem majd csak később. Ez egy elég nehéz része a fizikának, nem olyan szemléletes, nem is mindennapi része. Egy idő után kristályosodik ki, ülepedik le, és egyébként ez a matekkal is így van.

Említette, hogy nem baj, ha a hallgató nem érti, úgyis meg fogja később. De a hallgató ezt úgy éli át, hogy én nem értek semmit, ugyanakkor a vizsgán át kéne menni legalább egy kettessel.

Azt tudni kell, hogy a BSc sincs kőbe vésve, tehát ezt valahogy kitalálták, fog még alakulni ennek a tematikája. Például most, ha már az integrálszámítás előkerült, akkor valamennyire vissza kell nézni a korábban picit valamilyen értelemben homályosnak látott formuláimat, amiket én ott felírogattam, és azokat most már folyamatosan be lehet ágyazni egy matematikai tudásba, és akkor ez már talán nem annyira nehéz. A másik nagy probléma, hogy most tanítom az elektromágnesség et az első félévben. Nem csoda, hogy ezt csak a XIX. század második felében írták le rendesen, addig alig tudtak róla valamit, csak ilyen kisebb ákombákom dolgokat, mint a Coulomb-törvény, Amper-törvény. Magát a Maxwell-egyenletet a XIX. század második felében sikerült összeállítani, és azért, mert akkorra az áramlástant nagyon jól összeállították, ismerték a sebességtereket, ezt meséltem is az órán. Ott bizony vektorterekről lesz szó, ott lesz divergencia, rotáció, kis gradiens, nagy gradiens, amiket most aztán pláne nem mondhatnék. Egyszer szóba került a nabla-vektor – vizsgán szoktam kérdezni, hogy ki volt Nabla -, és van, aki azt mondja, hogy olasz fizikus, vagy matematikus, és akkor kirúgom, mert az egy hangszer volt, legalább ilyeneket jegyezzenek meg (nevet).

Ehhez sajnos én csak a lehető legegyszerűbben tudok hozzányúlni. Ilyen ákombákom, félbehagyott violinkulcsokat rajzolok, amit ugye integráljelnek neveznek el később, meg a karika benne, akkor már még közelebb van a violinkulcshoz. E mögött van egy matematika, amit kéne ismerni, amit aztán pláne nem szoktak első félévben tudni, szerintem még később is csak sokára ülepedik le a hallgatókban. Tehát, amikor az áramlástant már mindenki tudja, akkor kéne tanítani a villamosságtant.

Nem kérték a közlekkarról, azt mondták, őket nem zavarja, ha nincs kísérlet. Én meg azt mondtam, hogy engem meg igen, mert szerintem, ha én mesélek a valamiről, akkor márpedig legyenek kísérletek.

Ez azt jelenti, hogy a negyedik félévben?

Hát igen… Időnként szokták kérdezni a Közlekkarról, hogy mi a véleményem arról, hogy a tipikus jegy, amit el szoktak érni, az a kettes. De nem azért, mert én ilyen vérengző, gonosz vagyok, meg az is lehet, hogy az interneten már ismerik az összes ilyen tesztet, amit íratni szoktam, de ha nem, akkor most üzenem, hogy újat írok! (nevet) De ezt nem azért, hogy kiszúrjunk veletek, hanem azért, mert frissíteni kell. A lényeg, hogy ez nem egy olyan vérengzős tárgy, de lényegében csak a precíz megfogalmazást szoktam megkövetelni.

Időnként szokták kérdezni a közlekkarról, hogy mi a véleményem arról, hogy a tipikus jegy, amit el szoktak érni, az a kettes. De nem azért, mert én ilyen vérengző, gonosz vagyok.

Hogyhogy a ZH meg a vizsga tesztes? És nem számolós, kifejtős?

Először is én nagyon szeretek tanítani. Magyarázni is, de nem szeretek vizsgáztatni, ZH-t íratni, kreálni és utána kijavítani. Ilyenkor akár el is tudok aludni közben… A vérbeli oktató szeret számon kérni is. Bár adott esetben szórakoztató lehet, de én nem szeretnék 333 emberrel találkozni. Példát miért nem lehet adni? Azért nem lehet, mert én órán nem oldok meg feladatot úgy igazán, egy-két dolgot levezetünk, és egy-két dolgot megmutatunk. Egy-két nagyon egyszerű példa azért lesz a végső dolgozatban is, azt is üzenem. Olyan lesz, amit szerintem ránézésre is kell tudni. Nem is kell hozzá külön papíron körmölni, vagy bonyolult számolásokat végezni. Ez szerintem csak fölösleges. Nincs gyakorlat, nincs rá idő, mert csak elmondjuk, hogy miről van szó. Az lenne a legjobb, ha azokat alkalmazni tudnák a diákok. Most ezek után jön a következő: 333 dolgozatot ki kell javítani. Erre egyrészt én sem szeretném egyedül csak a saját időmet fordítani, másrészt segítőket kérek, de a segítőkkel szintén nem akarok kiszúrni, és hát ez a leggyorsabb, ez tagadhatatlan. Egyébként meg ez a vizsgázás, nehogy azt gondolja mindenki, hogy csak kifejezetten a hallgatók szívatására van, valamennyire igen, de azért is (nevet). Ha év közben követnek, tanulnak, könnyen megy. Felnőtt emberekről van szó úgymond, és hát azt gondolja az ember, hogy maga be tudja osztani az idejét. De nem kell meglepődni, ha majd a vizsgaidőszakban kell sokat tanulni. Annak, aki közben érti, megtanulja, visszanézi, tudom, ez fárasztó, meg nincs rá idő. Be kell osztani az időt, és nem csak Buli Minden Este, ugye a BME, hanem van tanulás is.

A szakma után: mivel foglalkozik, amikor nem dolgozik, és nem tanít?

Van három gyerekem, elég sok időt elvesz a menedzselésük olyan értelemben, hogy hozni kell, vinni kell, házi feladat stb. Van egy 17 éves fiam, egy 11 éves fiam és egy 9 éves lányom. A 9 éves lányom Németországban született, az első kettő még Magyarországon. Különböző helyekre járnak iskolába, mindenféle egyéb dolgaik vannak, szóval ez elég sok időt elvesz. A feleségem orvos, aki időnként itt hagy minket, és valamelyik kórházban ügyel. Én személy szerint szeretek bicajozni. Balatonon van szerencsére nyaralónk, ott szoktunk. Akkor rengeteget úszunk is, az egész család átúszta most nyáron a Balatont. Zenélni is szeretek, mert valamikor tanultam zongorázni, kétszer is, egyszer klasszikust, egyszer meg jazzt. Együttesben is játszottam egyébként… érdekes időszak volt.

Jövő? Ha lehet ilyet kérdezni. A tanszék berkein belül megvalósítandó célkitűzések?

A tanszék szempontjából nem tudom, a tanszékvezetőt kell megkérdezni. Az én terveim... nem tudom, én mindig tervezgetek, anélkül nem megy. Én mindig nagy lelkesedéssel... Nagyon szeretnék még külföldre kimenni, igazából megmondom őszintén nem csak azért, mert olyankor lehet, kevesebbet kell tanítani és sokat lehet dolgozni, tehát azért még van egy jó pár ötletem, akármennyire is halad előre az idő.

Köszönjük a beszélgetést!

Jani & Péta!

Élet a stand-up-on túl…

Sikerült diktafon végre kapnunk Hadházi Lászlót, akivel a poénok születéséről és a humor világáról beszélgettünk. Elmesélte, hogy többszörös továbbtanuló volt annak idején és arról is beszélt milyen várakozásokkal tekint a karácsony elé.

Jártál a Mezőgazdasági Főiskolára, a Rendőrtiszti Főiskolára és az Egészségügyire is… Miért próbálkoztál ennyi felé?

Még az Államigazgatásira és a Testnevelésire is. Felvettek, de nem jártam sokat sehová. A mezőgazdasággal kezdtem fiatalon, ez volt a legjobb, de hamar kirúgtak. A tesi azért jött, mert sportlövész voltam, és gondoltam ez jó lesz. Az egészségügyit pedig azért próbáltam meg, mert szociális munkásként dolgoztam, de akkor ezt még nem így hívták.

Hol léptél fel először igazi stand-up-osként és mit tekintesz kiugrásnak?

1988-ban egy tehetségkutató versenyen léptem fel Tiszavasváriban, amit a KISZ bizottság hirdettet meg. Itt vagy a „Piroska és a farkantás”-t, a „Hóizécske és a hét töpröncs”-öt vagy a „Samupipőke avagy egy kisfiúnak született kislány gyötrelmes élete” című számomat adtam elő. Így sikerült először megmutatni magam a közönségnek. Most is van erre lehetőség a Godot-ban, a fiatal félőrültek éjszakáján, ahol bárki kipróbálhatja magát, aztán elválik az alatt a tíz perc alatt, amit a színpadon tölt, hogy a kapuk megnyílnak-e.

Evezzünk egy kicsit tovább a karriered tengerén. Ha jól tudom, több rádióban is dolgoztál, így a Sláger, a Danubius és a Juventus rádiónál is, amiknek mostanra már két-harmadát ugyan nem így emlegetjük. Ezzel kapcsolatos élményeidről, ha mondanál egy-két szót!

Nyíregyházán kezdtem dolgozni egy rádióban 15 évvel ezelőtt és az ottani munkatársamat - aki a Palik-mixet szerkesztette akkor-, behívták a Danubiushoz, majd mikor visszatért, megkérdeztem, hogy milyen volt és ő azt mondta, hogy jó, csak Boros Lajos elégedetlen volt, nem tetszettek neki az írásai. Erre én összegyűjtöttem a papírjaimat azzal a szándékkal, hogy másnap felhívom Boros Lajost, csakhogy ő megelőzött, ugyanis másnap már csörgött is a telefon és annyit kérdezett:

-„Hello, volna-e kedved?” Mondom:

-„Igen.”

-„Mikor tudsz eljönni?”

-„Mondjuk holnap?”

Szerintem nagyon fontos, hogy ha van egy lehetőség, azt azonnal meg kell ragadni. Így kezdtem el rádiózni is. Bent voltam egy interjún egy kezdő rádiónál és kérdezték, hogy akkor lenne-e kedvem ott dolgozni. Másnap már telefonáltam is, hogy igen lenne. Sajnos, ezt nem így szokták az emberek, nem mennek el, ha ott a lehetőség. Hát én elmentem, így bekerültem a Danubius rádióhoz is. Vicces szlogeneket írtam, illetve rádiójátékokat vettünk föl. Majd egy év múlva alakult a Sláger rádió, ahova Bochkor Gábor átment és vitt magával bennünket is. Itt ugyancsak rádiójátékokat készítettünk.

A saját életedet a legjobb feldolgozni, egyrészt, mert abban biztos vagy, hogy úgy volt, másrészt a közönség azt szereti, ha megvan az a plusz töltet, ami, hogy ha kamuzol, elveszik.

Láthatunk a TV-ben, akár a neten is, ma este pedig itt a kollégiumunkban léptél fel. Hány fellépésed van átlagosan? Van-e ennek szezonalitása?

Régebben volt, hogy amikor elkezdődött az iskola és klubok beindultak, hívtak minket. A téli báli szezonban és tavasszal egész május 1-ig sok fellépésünk volt. Aztán augusztus 20-ig semmi. Később megfordult és inkább nyáron. Egy-két éve felkaptak minket és tavaly nem volt megállás a válság ellenére sem. Kérdezte is tőlünk egy néni, hogy ”Ez most a humorista helyett van, ez a stand-up?”. Hitelesnek éreznek bennünket az emberek, mert nem álltunk le a celebek szintjére. Nekünk a nevettetéshez van tehetségünk, nem szeretnénk elmenni semelyik dzsungelba sem kukacot enni. Az új kereskedelmi rádióktól is megkerestek minket, mert a kimutatások szerint mi vagyunk a hitelesek. Mert mi nem iszunk, nem drogozunk, szavahihetőek vagyunk.

Milyen könnyen tudsz megújulni? Mennyire engedheti meg magának egy stand-up-os, hogy egy poént sokszor elmondjon? Hiszen, aki néz rendszeresen, annak nehéz mindig újat mondani.

Ezen sokat szoktunk gondolkodni. Nagyon nehéz. Ha például egy híres amerikai humoristát veszünk, ő egy évben átlagosan 20 percet ír és ebből csinál évi két nagy turnét. Nálunk ez teljesen másképp van, hiszen nem egy 300 milliós országban élünk, hanem egy 10 milliósban. Van egy Rádiókabaré, ahol hetente kell új produkciót nyújtani. A Showder Klubban is megvan az előírás, miszerint egy félévben kétszer 20 percet kell írni. Mindeközben nagyon nehéz eldönteni, hogy egy független fellépésen el lehet-e még mondani azt, ami hétfőn este lement a tévében és sokan úgy gondoltuk, hogy nem. Már csak azért is, mert a Cool TV, akaratunk ellenére is ismételte az előadásokat. Volt, hogy egy műsort egy hónapban 102-ször adtak le. Emellett fölkerül az internetre, ott pedig anyniszor nézed meg, amennyiszer akarod. Láttam már olyat, hogy bekiabáltak valakinek, hogy ezt már láttuk és ezt nagyon nehéz feldolgozni, mert nem könnyen születik meg egy ilyen

anyag. Hofi Gézának is rimánkodott a Rádiókabaré szerkesztője, hogy adja oda az anyagot, mire ő azt mondta; „de hát még csak fél éve mondom". Elmondani is más egy olyan történetet, ami most jött össze, az sokkal izgalmasabb. Olyan, mint amikor egy új csajod vagy pasid van. Teljesen más a randi, mint egy megszokott, persze ennek a randinak van még egy résztvevője, a közönség, az pedig lehet bármilyen, hiszen minden közönség más. De egyébként te magad is megunod a saját műsorodat, ha már nagyon sokszor adtad elő, nincs benne az a tűz. Ezért én azt csinálom, hogy vannak olyan poénok, amiket már két éve nem mondtam, most újra előveszem, illetve van olyan is, amit soha nem fogok eladni a tv-nek vagy rádiónak sem. Mert kell olyan anyag, ha már mindenki mindent hallott is, te akkor is tudsz újat mondani. Bár nem biztos, hogy mindig újat kell írni, mert nem lehet. Van, akinek az egész életműve másfél óra. Például feljött a kirándulós témaötlet, akkor mások is el kezdtek „kirándulni", de az iwiw-vel ugyanígy. Ilyenkor tudni kell gyorsan váltani, új utakat keresni. A saját életedet a legjobb feldolgozni, egyrészt, mert abban biztos vagy, hogy úgy volt, másrészt a közönség azt szereti, ha megvan az a plusz töltet, ami, hogy ha kamuzol, elveszik. Megérzik, hogy igaz, vagy nem. Ez egy hiteles műfaj.

Hitelesnek éreznek bennünket az emberek, mert nem álltunk le a celebek szintjére. Nekünk a nevettetéshez van tehetségünk, nem szeretnénk elmenni semelyik dzsungelba sem kukacot enni.

Készültél erre, vagy csak úgy jött magától?

Igazság szerint nem készültem, de a viccelés egy nagyon jó fegyver mindennel szemben, az erősebbekkel szemben is. Volt, hogy majdnem agyonütöttek, olyan csávóba kötöttem bele. Nézte a csajomat, mondtam neki, hogy jöjjön ki. Kiderült, hogy már 17 évet ült, négy ujja azért nem volt, mert belecsapott a villám. Az összes ismerősöm már egy kilométerrel arrébb járt, én meg csak annyit mondtam neki, hogy: „Jól van öcsém, majd legközelebb ütünk". És ennyivel el volt intézve.

Volt már olyan, hogy akit vagy akiket valahol kifiguráztál, azok megtalálva érezték magukat és számon kértek?

Egyszer előfordult, hogy egy nagydarab tetkós ember elkapta a kezem, és azt mondta: „Nagyon szemtelen voltál, de vicces, höhöhö!"

Jártál-e már Hajdúhadházon?

Igen jártam, hiszen a családom onnan származik, a szüleim a mellette fekvő településen, Tégláson laknak a mai napig.

A szentesi kollégákkal hol sikerült találkoznod?

Badár Sándor, Hajdú Balázs, Kőhalmi Zoltán és édesanyám is szentesi.

Közeledik a karácsony, kértél valami ajándékot?

Olyan vagyok, hogy ha valamit szeretnék, azt megszerzem. Nehéz meglepni, de amikor sikerül, akkor nagyon meg tudok lepődni. Például mikor anyámtól megkaptam az első bakelit lemezemet, Demjéntől a „Neked írom a dalt". Na, akkor nagyon meglepődtem, mert magamnak nem vettem volna meg.

Szoktad említeni, hogy vannak bizonyos botanikus barátaid, biokertész ismerőseid. Mennyire szoros munkakapcsolatban állsz velük?

Ez többnyire kitaláció, egyszer volt egy élményem, de az már elévült. Akkor láttam először ilyet, aznap este minden csodálatos volt. Nem is mertem hazavezetni, hanem szüleimnél aludtam.

Van-e példaképed a humoristák közül?

Nincs olyan, akire úgy tekintek, mint példaképem. Az előadóművészek közül talán Eric Clapton, aki túlélte a többieket, és ott van még mindig és csinálja. Bár nem ő a kedvenc gitárosom, a gitárosok között Jimmy Hendrix volt a legállatabb és Jimmy Page a legsokrétűbb.

Mit tanácsolnál az egyetemistáknak?

Üssétek! A fiúknak azt tanácsolom, hogy figyeljenek oda, mert sokkal szebbek a lányok, mint azt így fiatalon gondolnátok. Többet mondjátok nekik, hogy szépek, nem hal bele senki. A lányoknak pedig azt mondanám, hogy ne engedjék ezeket annyit inni. Sokkal könnyebb egy lánynak megmondani, hogy szép, mint inni amiatt, mert nem merem megmondani. Voltam egy pár gólyatáborban és láttam a feszültséget. Sokan rá fognak erre menni. Ez a társadalom sokkal szemetebb, mint amilyennek most látszik. Nem figyel az emberre, negyvenévesen ki fogják őket dobni. Vannak több ezer éves értékek, amik szerint én is élek, a kapcsolatok, az őszinteség. Egyébként nekem könnyebb volt, mert én még egy más rendszerben nőttem fel, mi nyomás alatt voltunk. Volt közös sunnyogás, összekacsintás, letisztultak az emberi kapcsolatok.

Nagyon jó piákat kell inni, örömmel és keveset. Ne cigarettázzatok!

Köszönöm a beszélgetést.

Jucus & PPetya

I'm dreaming of a right christmas…

Mint a legtöbb világméretű dolgot, a Karácsonyt is rengeteg közhely lengi körül, és mint minden nagyobb ünnepből, a szeretet ünnepéből is igyekszik minél nagyobb hasznot húzni az üzleti világ. Az, hogy ettől maga az ünnep mennyire háttérbe szorul, számukra részletkérdés…

- Kampány -

Az újság megjelenésekor már joggal kortyolgathatunk forralt bort a Vörösmarty téren, azzal sincs semmi gond, ha a plázákban karácsonyi dalokkal kísérve sétálgatunk a polcok közt, megfelelő ajándékra vadászva, és szinte felháborító volna, ha a kirakatokból hiányozna a sok apró tündöklő fény. Hiszen erről szól a karácsonyi hangulat, talán az egyetlen világszerte ismert fogalom, egy olyan vallási ünnep vonzata, amely már réges-rég túlmutat magán a valláson. Eredetileg a karácsonyi készülődés az adventi időszakkal veszi kezdetét, azaz a Karácsony előtti negyedik vasárnap, amely legfeljebb november 27-ig lóghat bele az őszbe, akkor is csak két nappal annak vége előtt. Ilyenkor merül fel a kérdés: mit keresnek télapójelmezek az áruházak katalógusaiban és fényfüzérek a sétálóutcákon nemegyszer októberben. Már november közepén megjelentek a karácsonyi díszkivilágítás elemei az általunk jól ismert Gellért téren, ami elég szomorú, tekintve, hogy hol esőben áznak, hol köd fedi azokat, mindössze ünnepi hatásuk nincsen.

A karácsonyi hangulat érzékeny dolog, amelyet ha elhasználunk a korán kezdett kampány miatt, nem marad belőle, mire Szentestére fordulna a naptár. Csak azt vesszük észre, hogy az ünnepi asztal mellett ülünk, előttünk a halászlé, asztal közepén a két féle bejgli, mi pedig úgy érezzük, ez is csak egy ugyanolyan vacsora, mint a többi. Világméretű „összeesküvés" ez, melynek atyja a kapitalizmus.

Egy dolog tud engem karácsonyi hangulatba hozni még szeptemberben is: a hófödte város. Ilyen tájjal azonban sajnos egyre kevesebbszer találkozunk – részint a sok pöfögő autó miatt. (mondja ezt egy közlekes a Közlekkar lapjában!).

- Készülődés -

Amikor a fiatal, ártatlan lélek egyetemre kerül, sok mindent át kell értékelnie magában, járjon az jó, vagy épp kellemetlen következményekkel. Ilyen dolog ez az ünnep is. A nem felsőoktatási tanulók életében a Karácsony várt időszak, enyhe félévi hajtás előzi meg (amely osztálykarácsonyban végződik), majd téli szünet öleli melegen körül. Ennek búcsút mondva az új rutin egy ősziszünetmentes őszből áll, amely a folyamatos évközi zh-kra rákontrázva gyilkos vizsgaidőszakban végződik – azaz nem is végződik, hanem szünetel pár napig Karácsonykor, és annak környékén, majd folytatódik az újévben. Ez igencsak elveheti a fiatal, de már korántsem ártatlan lélek kedvét a vásárlástól, hiszen alváson és evésen kívül másra amúgy sincs ideje. Ha meghallja a Karácsony szót, mint Pavlov kutyája, behúzza fülét, farkát, beugrik a legközelebbi pad alá és boton meglenget néhány fehér vizsgatételt.

A megváltozott körülmények nagyobb kihívást jelenthetnek azoknak, akik eddig sem arról voltak híresek, hogy mindent idejében, még bőven ráérve húznak le a listájukról. Erre a lehetőségre lecsapva született az a kezdeményezés, amelyet, amikor először hallottam a rádióban, nem hittem a fülemnek. Az egyik nemrég nyílt pláza – a legnagyobb – kitalálta a Karácsonyesti Shopping Party-t, amely december 23-án este 9-től éjfélig tart, és amelyen a (kétségbeesett) vásárlókat nem csak a nyitva tartás tényével, hanem karácsonyi ajándékötletekkel és még nyilván sok más programmal várják. Én személy szerint akármennyire igyekszem, mindig marad valami, amit már igencsak huszonadikába hajló dátummal sikerül kipipálnom, de hát ahány ház, annyi pofon, szoktam mondani: akiket nem zavar a last minute örömszerzés, azoknak ez a kissé szokatlan kezdeményezés kapóra jön.

Bennem ilyen gondolatokat ébresztett a karácsony témája, de vajon hogy van ezzel a Kar többi tagja? Elragadó kolléganőm veszi át a szót, aki végzett egy kis közvélemény-kutatást is:

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy kis, angyalkákkal díszített csengő. Mindennapjait egy sötét dobozban, a többi karácsonyfadísz társaságában töltötte. Ez a kis csapat minden év december 24-én volt a legboldogabb, amikor felkerültek a karácsonyfára, s egészen január elejéig ott tündökölhettek. Idén is elérkezett a nagy nap, de a doboz zárva maradt. A díszek csak vártak, várakoztak, de senki nem jött értük. Odakintről már behallatszott a karácsonyi zene, a kanalak, tálak csörgése, majd lassan minden elhalkult, s „az édes álom pil-

langó képében elvetődött arra tarka köntösében". Másnap azonban mégiscsak bekövetkezett a várva várt utazás, s miután a doboz kinyílt, nem láttak mást, mint egy óriási, fényárban úszó karácsonyfát. Mérhetetlen szomorúság lett rajtuk úrrá, hiszen ott, ahol Szen-

teste óta ők csünghetnének, új díszek és égők csillogtak. A következő pillanatban egy kéz felemelte a kis csengőt és fölakasztotta a fára, majd becsukta a dobozt, s a többieket örök sötétségre ítélve a szemetesbe dobta. A kis csengő elmondhatatlan fájdalmat érzett, hiszen tudta, soha többé nem láthatja társait, s nem értette, hogy ez a sok újonnan vásárolt dísz miért jobb az ő régi társainál…

Napjainkban divattá vált Karácsonyt tartani. Nagyon ritka az a család, aki tényleg azért ünnepli a Karácsonyt, amiért ez az alkalom megszületett, tehát Jézus Krisztus világra jövetele miatt. De nem kell ahhoz hívőnek lenni, hogy tisztában legyünk avval, miről is szól ez az ünnep. Ez egy megtisztulás, amikor igazán, magunkba nézünk, átértékeljük mindazt, ami velünk történt, amit tettünk és éreztünk, ahogyan tettük és éreztük. Ez képezi az ünnep vázát és csak eköré épül minden más, ami még az ünnephez köthető: a karácsonyfa állítás, az ajándékozás, a ház, az udvar, a kerítés… díszítése. Ez mind nagyon szép gesztus, - ezzel is kifejezve ünnepi hangulatunkat – viszont sokak számára már csak erről szól az ünnep. A külsőségekről. A kis csengő sem értette, miért kell hajszolni a szépséget, a pompát. Miért kell kidobni a régit, s csak szórni a pénzt olyan haszontalan dolgokra, amelyek valójában nem fejezik ki az ünnep lényegét. Vagy igen?

Néhány szubjektív vélemény, ki hogyan éli meg a karácsonyi készülődést, a karácsony szellemiségét:

„Bőven elegendő lenne, ha november végén kezdődne a készülődés, de nem árt időben elkezdeni gondolkodni az ajándékokon. A karácsonyfa és az ajándékozás hozzátartoznak az ünnepkörhöz bár sokan nem tartják a karácsonyt. Ez azonban nem vezethető vissza a vallásosságra, hiszen sokan, akik nem vallásosak, azok is ünnepelnek. Én már alig várom, hogy elkezdődjön a karácsonyi készülődés.” (Marcsi)

„Véleményem szerint a karácsony elvesztette igazi értékét, hiszen eredetileg a szeretet ünnepe volt, amikor is a család összegyűlt és együtt, békében, szeretetben töltötte el e pár napot. Idővel, mint minden, a karácsonyi hagyományok is megváltoztak, átalakultak. Sajnos nem pozitív irányba. A reklámok, és üzletek kirakatai már novemberben elárasztanak bennünket, arra buzdítva, hogy minél drágább ajándékkal fejezzük ki szeretetünket. Bármily szomorú is, csak a hasznot akarják kihúzni a valaha oly szép ünnepből.” (Katus)

„Úgy gondolom, hogy a karácsony az egyik legszebb ünnep a világon. Számomra nagyon sokat jelent. Az emberek megajándékozzák egymást, amivel örömöt szereznek másoknak és ez örömmel, melegséggel tölti el az embert. Szeretem nézni a karácsonyfát és imádok a fa alatt olvasni. Az utolsó pár évben egy kis szomorúság is vegyült az örömbe, de olyan fajta szomorúság, ami az embert nem elszomorítja, mint valami rossz hír, hanem egyfajta 'boldogsággal elárasztó szomorúság'. Nem is igazán tudom elmondani, mit jelent számomra a karácsony. Talán a szeretet?! De nem csak a szeretteim iránt, hanem minden embertársam iránt. Úgy hiszem az ember sokkal megértőbb karácsonykor a másik emberrel, mint a normális hétköznapokon. Én nem gondolom, hogy a karácsony elvesztette volna igazi értékét, talán csak átalakult. Nem ugyanaz, mint száz évvel ezelőtt, mert már a mai ember sem ugyanaz, mint akik régen éltek. Változik a világ és változik a karácsony. Ezt csak el kell fogadni. Egy azonban, remélem, nem változik, mégpedig az, hogy a karácsony a szeretet ünnepe kell hogy legyen.” (Barbara)

Ezek után, azt hiszem érdemes elgondolkodni azon; hóesésben éjféli misére sétálni, saját két kezünkkel készíteni szeretteinknek az ajándékot, együtt elfogyasztani a karácsonyi vacsorát, többet ér mindenféle drága ajándéknál.

- Konklúzió -

A Karácsony – mint azt már óvoda óta tudjuk – a keresztény vallás legfőbb prófétájának, Jézus születésének ünnepe. Arról azonban hajlamosak vagyunk megfeledkezni, hogy a legtöbb keresztény vallásban ennek időpontja 25-e, és nem Szenteste. Láthatjuk: már ebben a vonatkozásban is torzul kissé az ünnep fogalma. Erre csak rákontráz a már kifejtett haszonhúzási vágy, amely vásárlási maratonná alakítja az egész ünnepi készülődés időszakát.

Érdekesek azonban az ünneppel kapcsolatban kialakult közhelyek. „Definíció” szerint a Karácsony a szeretet ünnepe. Ha van, ahol csak évente egyszer, ilyenkor szeretik egymást, ott lehet, hogy baj van. Ahol viszont tartós a szeretet, ott ilyen meghatározás mellett ez a nagyszabású ünnep mitől lenne különlegesebb?

Megállapíthatjuk tehát, hogy akármennyire próbálkozik a modern világ elvenni eme szép ünnep minden varázsát, valójában rajtunk múlik, hogyan éljük meg, hogyan viseltetünk a környezetünk iránt. És mindennek dacára van egy frázis, amely nem tud elkopni számomra, akárhányszor mondták már nekem, vagy mondtam én, akárhány kirakatüvegen és képeslapon szerepel: Boldog Karácsonyt!

Judit & Sonci

Az év utolsó bulija: a szilveszter

A szilvesztert mindenki várja, na de azt már kevesebben tudják, hogy hogyan alakult ki, más népek hogyan ünneplik, és mit lehet tenni másnaposság ellen. A válaszokon túl néhány szilveszteri bulit is ajánl ez a kis írás!

A szilveszter eredetileg az a nap, amelyen a nyugati világ elbúcsúzik az óévtől. Nevét I. Szilveszter pápáról kapta, aki 335. december 31-én hunyt el.

Nem minden népnél „ereszdelahajam" a szilveszter. A japánoknál a szilveszter családi ünnep, amit a TV előtt ülve töltenek, éjfél előtt a templomba mennek imádkozni, majd harangot ráznak.

A kínaiak a szilvesztert nem december 31-én ünneplik, hanem január végén – február elején, mert ők a hold járása szerint számítják az évkezdést.

A szilveszterhez ugyanúgy hozzátartozik a petárda és a tűzijáték, mint a sült malac és a pezsgő. A szórakoztató kis robbanó eszközöket már i.e. 2000-ben ismerték, és nagyon népszerűek voltak a kínaiak körében, óriási tömegeket vonzottak. A petárdákat a gonosz szellemek elűzésére használták.

A reneszánsz korban is nagy ünnepségek csúcspontjának számítottak a tűzijátékok. A hercegi udvarokban olyan neves művészek készítették a petárdákat, mint Leonardo da Vinci, a zeneszerzők pedig darabokat komponáltak hozzájuk.

Az óév utolsó napján próbálták megjövendölni a következő év eseményeit. Az ólomöntést a középkor óta használták jóslásra. Az ólmot kanálon gyertya fölé tartva megolvasztották, majd hideg vízbe öntötték, és az így megszilárdult alakzatból következtettek a jövőre.

Az év utolsó napján fontos szerepet kapnak az ételek. Leggyakrabban malacsült kerül az asztalra, hiszen a négylevelű lóherét tartó malac az egyik legfontosabb szerencseszimbólum. Tilos a csirke és a pulyka fogyasztása, mert ezek az állatok „elkaparják" a szerencsét. Halétel fogyasztása csak a folyó menti vidékeken hoz szerencsét, máshol viszont baljós lehet, hiszen a hallal együtt elúszik a háziak szerencséje. A boldogságot és az életet többféle rétessel lehet megnyújtani. Minél több a töltelék a rétesben, annál több lesz a boldogság az új évben. A régi magyar babona szerint azonban az a legfontosabb, hogy ne faljunk fel mindent szilveszterkor, és akkor az új esztendőben sem fogunk hiányt szenvedni.

Nagy általánosságban elmondható, hogy az emberek körülbelül 90 %-ának fogalma sincs még arról, hogy mit csinál idén óévbúcsúztatás céljából. De bőven van még idő kitalálni. Itt egy kis ötletbörze azoknak, akik még nem döntötték el, hol is köszöntik trombitával a szájukban, pohár pezsgővel a kezükben a 2010-es évet.

- Jazz Szivveszter 2009: Aki szereti a jazzt, nem is tölthetné jobb helyen a 2009-2010-es fordulót, mint a Budapest Jazz Club-ban. A remek hangú fellépők mellett, különleges italok és ételek gondoskodnak a kitűnő hangulatról egész éjen át. Az élményt pedig csak tovább fokozza a kötetlen stílusú jam session. Ennél többet nem is kívánhat az, aki rajong eme rendkívül hangulatos zenéért.

- Nincs is szebb élmény, mint egy csodálatos történelmi városban köszönteni az Újévet, és ha már a szabadban vagyunk, miért ne válasszunk olyan környezetet, amely minden szempontból szemet gyönyörködtető. Ezt kínálja nekünk Eger, szűk kis macskaköves utcáival, a vár robosztus kőfalaival, hóval borított háztetőkkel, forralt bor helyett hűtött pezsgővel, amely úgy is felmelegít, hiszen az egész napos zenés-táncos évbúcsúztató hangulata önmagáért beszél.

- De ha már a helyszínek sokféleségéről van szó, ki ne szeretne egy hajón szilveszterezni. Erre ad alkalmat az A38 hajó „hatalmas össznépi Hajórengető szilveszteri mulatsága". Olyanok szolgáltatják a zenét, mint a Magyar Lemezlovas Akadémia elnöke, Dr. Palotai Zsolt, de fellép Ludmilla, Fine Cut Bodies, Bergi & Svindler és még sorolhatnánk. A szlogen pedig fantasztikus: „Hajózz az új évtizedbe velünk!" Ez azért jól hangzik!

- Ha nem vagy az a táncolós típus, de szeretsz kellemes társaságban iszogatni, jókat nevetni, remek kikapcsolódást ígér a Fábry Szilveszter, persze ehhez érteni kell a humort. Bár a stand-up mostanság úgyis nagy népszerűségnek örvend. Az esten közreműködik még Kőhalmi Zoltán, szintén sziporkázó előadásával, a kellemes zenét pedig Zséda szolgáltatja. Hasonló, rekeszizmot erősen megmozgató szórakozásra számíthatsz a Szilveszteri New Orleans Dumaszínházban, Hadházi László és Kiss Ádám előadásában.

- A Dürer Kertben a Quimby szolgáltatja a talpalávalót, a Millenáris Teátrumban a Csík Zenekar tart előszilvesztert december 30-án, de a Művészetek Palotájában az Amadinda

Együttes is fellép Presser Gáborral karöltve, ahol a sztárvendég Karácsony János lesz.

- Egy nagyon hosszú hétvége valahol a hegyekben, akár társasággal, akár kettesben. Nem muszáj külföldre menni, itthon is elég jó ajánlatokat lehet találni, hozzátartozik, hogy így sem lesz olcsó mulatság, de mint tudjuk, az élmény megfizethetetlen. Mivel ebben az évben péntekre esik az újév, a hétvége is rendelkezésünkre áll, hogy kipihenjük az elmúlt évet, és feltöltődve essünk neki a januárra maradt vizsgáinknak.

- Sok más szórakozóhelyen is tölthetjük szilveszter esténket, hatalmas választék kínálkozik, érdemes jól megfontolni a döntést, hogy hova is menjünk. Mindenféle hely hirdeti magát, az összes létező stílus közül válogathatunk.

- Persze van egy hely, ahol az év nagy részében szíves-örömest ütjük el esténként az időnket… miért lenne ez most másképp? Néhány szilveszteremet a HaBárban töltöttem, és ezeket határozottan pozitívnak értékelem, igazi hamisítatlan HaBár-bulinak. Miért van ez így? Mert mégiscsak otthon vagyunk, ismerős emberek vesznek körül, nem egy teljesen idegen helyen szorongunk, hogy most mit is szabad és mit nem.

- Azt hiszem, hogy sokan választják majd a legkényelmesebb és legegyszerűbb megoldást: a házibulit. Persze ehhez is kell némi szervezés, logisztika. Például nem árt anyuékat elküldeni otthonról, biztonságos helyre tenni a törékeny dolgokat, és nem utolsó sorban a háziállatokat egy kényelmes kis zugba elbújtatni. Együtt sütni-főzni, bólé és lampionhegyek a nappaliban. Természetesen ez is fantasztikus szilveszterezés: együtt köszönteni az új évet barátainkkal.

- Lehet a tv előtt ülve is ünnepelni, de azért lássuk be, hogy nem mi vagyunk a célközönség, ami szerintem nem véletlen, hiszen Műegyetemistaként nehogy már tv-t nézzünk, mikor bulizhatnánk is egy nagyot!

Ami még fontos: a szilveszteri buli utáni reggel sajnos nem olyan kellemes, mint az előző este, de íme néhány jótanács másnaposság ellen:

1. Aludjunk annyit, amennyit csak lehet!

2. Ha felébredünk, fogyasszunk bőséges reggelit. Ehetünk gyümölcsöket, korpakészítményeket, csokoládét és cukrot. Ihatunk szénsavmentes ásványvizet vagy gyümölcslevet, de a kávé ilyenkor nem tesz jót!

3. Reggeli után pihenjünk sokat!

4. Jót tehet egy séta a friss levegőn!

5. Végül a legfontosabb: a türelem. A kellemetlen hatások 24 óra alatt biztosan elmúlnak!

Boldog új évet minden Közlekesnek!

Csillu & Judit & Eszti

Oklevél helyett

Az embernek mindig jólesik, ha megdicsérik a munkáját, azt, amivel időt és energiát nem kímélve foglalkozik. A hatás még nagyobb, ha az elismerés teljesen váratlanul éri.

Hasonló dolog esett meg a közelmúltban a Közhírrel is, egész pontosan annak blog szekciójával. Történt ugyanis, hogy a szerkesztőség egyik tagja lelkes e-mail-t küldött a levlistánkra, miszerint érdemes felcsapni az Exit magazin 44. számát, annak is a 91. oldalát. Az ingyenes programajánló hetilap egy cikket közölt *Blogok a felsőoktatás színfalai mögül* címmel. Ahogy ők írták: „Összeszedtük a legérdekesebb, legfurcsább, leghasznosabb blogokat a felsőoktatás berkeiből.” Az összeállításban nem kis büszkeségünkre helyet kapott a Közhír blog is! A dicsérő szavakon túl már pusztán az a tény is figyelemreméltó, hogy egy 93 000-es példányszámú újságban szerepelhettünk. Sokat jelent egy külső szemlélő véleménye, és amennyiben ez pozitív hangvételű, az azt mutatja, hogy jó irányba haladunk.

Fejlődni persze folyamatosan kell. Az elismerés természetesen nagyon jól esik, de nem ezért csináljuk az egészet, és nem is lehet ez a fő értékmérőnk. Az elsődleges célunk, kedves Olvasók, a Ti kiszolgálásotok. A blog azért jött létre tavaly augusztusban, hogy közvetlenebb kapcsolatot alakíthassunk ki Veletek, és naprakészebbek lehessünk, mint amire a papír alapú újság lehetőséget biztosít. Ennek megfelelően az értékmérő számunkra a blog olvasottsága, a kommentek stb. lehet. Szerencsére szép számmal olvastok minket, de jó volna, ha a jövőben még ennél is többen lennétek, és biztatunk bennetek, hogy a véleményeiteknek is adjatok hangot!

A blog hosszú utat tett meg indulása óta, és a jövőben is sok minden vár még rá. Az Exit cikke szerint jelenleg tucatnál is több lelkes blogger szerkeszti. Ez nagyjából igaz is, hiszen szerencsére szeptemberben az új félévvel többen csatlakoztak a szerzői gárdához. Ez a mostani elismerés talán új inspirációt adhat mind a szerzőknek, mind az olvasóknak, és a jövőben együtt még jobbak lehetünk!

„A Közhír blog tavaly augusztus végi indulása óta a lapzártáig mintegy 34 ezer oldalbetöltést regisztráltunk. Köszönjük!”

Freetz

Fogadom, hogy fogadok!

Furcsa érzés, nem? Ha elaludnánk december 31-én este, egy teljesen új időszámításban találnánk magunkat reggel!

Pontosan ezért nem alszik senki! Hiszen nemcsak egy óra vált másik órára, nemcsak egy új nap következik, legnagyobb, dátumban használt időegységünk is fordul egyet! Ez ad tehát alkalmat arra, hogy mindenki méltóképpen megünnepelje ezt a váltást. Éjfél előtt pár másodperccel közös visszaszámlálás, majd pezsgősdugók repülnek mindenfelé, petárdák durrognak, és végül felcsendül a Himnusz lassú bevezetője. Így köszöntjük mi az új évet, harsány és bohókás ujjongással.

Az azonban egy külön témakörhöz tartozik, hogy az emberek miért is tesznek ilyenkor fogadalmakat. Miért gondolják úgy, hogy a holnapi nappal minden megváltozik, vagy legalábbis esély van a változásra? Hiszen nem történik semmi más, csupán ezt az éjszakát nem alvással, hanem egy zenés-táncos eszméletvesztéssel töltjük. Tehát egy bulival. Ennyi erővel minden parti után megfogadhatnánk valamit, amit másnaptól kezdve be fogunk tartani. Egy magyarázatot azonban mégiscsak látok, amely e jelenség okául szolgálhat.

Ahogyan már írtam, ez nem egy szimpla „eltelt egy óra”, vagy „elmúlt egy nap”, és ezt az emberek is észlelik. Valamilyen belső kényszer hozta elő belőlünk azt, hogy ha már úgy is valami új kezdődik, azaz tiszta lappal indul, akkor miért ne nyithatnánk mi is egy új fejezetet, legyen igaz ez életünk bármely területére. Sokan osztják ezt a nézetet, miszerint január elsejétől képesek vagyunk változtatni az életünkön. Én úgy gondolom, hogy van, akinek szükséges egy ilyen fordulópont, hogy célokat tűzzön ki maga elé. Egy évben egyszer legalább tud határozott döntéseket hozni, és ha ehhez január elsejére van szükség, hát semmi gond. Bár ugyanezt a hatást egy jó pszichológus az év bármely napján képes kihozni bárkiből.

Na, de pillantsunk be a mi kis szerkesztőségünkbe! Vajon ’Közhíréknél’ hisznek-e a mától mindenben jobb leszek életfilozófiában és ki, mit, miért és megfogad-e egyáltalán?

„Megfogadom, hogy idén legalább én nem fogadok meg semmit!” (Peta)

„Sose fogadok meg semmit újévkor.” (Magdi)

„Jövő félévtől minden előadásra bemegyek, és minden ZH-ra időben elkezdek készülni.” - szerintem ezt mindig mindenki megfogadja, és sohasem tartja be…

„Soha többé nem hagyok házit a leadás előtti utolsó éjszakára.” - akárcsak az előző.

„Ezentúl megpróbálok időben lefeküdni, és emberi időben felkelni.” - szintén zenész...

Újév másnapján születő fogadalom: „Nem iszom több alkoholt!” (GrafUr)

„Nem szoktam fogadalmat tenni, és a szilveszter sem a kedvenc ünnepem, de ha most kéne, a következőt tenném: megfogadom, hogy nem rúgnak ki. Na nem, mintha ez csak akarat kérdése lenne.”☺ (Shaun)

„1. Leadom a cikkeket időben.

2. Átveszem a Közhír irányítását. Világuralomra török. De ha azt nem is, akkor csak eljutok odáig, hogy felvehessem a diplomatervezést.☺

Ezeket javarészt be fogom tartani...

Emellett körülbelül minden nap megfogadom, hogy ettől meg ettől fogyókúrázni fogok, de úgysem jön be. Ezen pedig meg még egy újév sem segíthet. Szerintem életemben nem tartottam még be semmit, amit év elején megfogadtam, csak azt szoktam lefektetni, hogy mi az, amit az adott évben szeretnék elérni, vagyis szeretném, ha megtörténne (és ezek sokszor be is jönnek).

Én azt szeretem az újévben, hogy bármi megtörténhet, és azért jó érzés átgondolni, hogy mi minden történt velem az előző évben.” (Petrus)

Drága főszerkesztő urunk magasröptű szavai pedig a következők:

„Megfogadom, hogy az újévben megértőbb leszek az emberekkel, igyekszem jobban figyelembe venni érzéseiket, véleményüket, vágyaikat. Ha pedig ezek nem egyeznek az enyémmel, akkor megint csak kénytelen leszek a saját fejem után menni!”

Azt hiszem ez a pár gondolat pontosan visszaadta azt a színes palettát, amiről már szó volt. Azaz vannak rendszeres fogadók, akik igyekeznek betartani elhatározásukat, vannak, akik fogadnak, de már előre tudják, hogy úgy sem fogják véghezvinni a tervezetteket, és persze ott vannak azok is, akik messziről elkerülik a fogadalomtételeket. Szerintem mindenki döntse el magában, neki melyik a legszimpatikusabb, én viszont felettébb egyet értek Petrus kolléganőm szavaival. Ne azt fogadd meg, mit fogsz csinálni holnap és holnapután, hanem az elkövetkezendő évre tűzz ki célokat, így előtted van 365 nap, hogy mindazt megvalósítsd!

Jucus

A posta történelme

A középkorban a levelek közvetítették a fontos információkat, napjainkra a posta szerepe átalakult, a kettő között pedig sok érdekes dolog történt.

Hazánkban az ország több részén találhatóak postamúzeumok, ahol sok érdekességet lehet megtudni és megnézni a postai kézbesítés történetével kapcsolatban. Budapesten az Andrássy út 3. szám alatt található postamúzeum Saxlehner András palotája, ami így Magyarország egyetlen kettős múzeuma, mivel a postatörténelem mellett megismerhetjük a palota történetét, illetve gyönyörködhetünk a falakat díszítő freskókban, famunkákban és a kristálycsillárokban.

Magyarországon kezdetben nem volt egységes postaszolgálat, a királyok és főurak futárokkal küldték leveleiket, mások vándorokra és kereskedőkre bízták küldeményeiket. Később lovas küldöncszolgálat is kialakult, azonban ezt a közemberek nem szerették, mert a küldöncöknek joguk volt bárki lovát elkérni, ha a küldönc lovát valami baj érte, vagy csak egyszerűen elfáradt. Gyakran az emberek el is rejtették lovaikat, azonban ha ez kiderült, súlyos büntetést kaptak érte.

Az első magyar rendszeres postajárat Bécs és Pozsony között közlekedett 1526-tól a Taxis-család vezetésével. Sok filmben és történetben szerepel a postakocsik kirablása, azonban ez a valóságban nem volt jellemző, mivel a legfelsőbb társadalmi réteg rendelkezett saját kocsival, így csak a kevésbé tehetősek utaztak postakocsival. Ha az egyik állomáson lett volna felszálló utas, de a postakocsi tele volt, akkor néhány napon belül másik postakocsit küldtek az utasért.

A Rákóczi-szabadságharc alatt már működött önálló magyar postahálózat, de a legnagyobb fejlődés III. Károly idején ment végbe. A király állami kezelésbe vette a postaszolgálatot, a levélszállítást monopóliummá nyilvánította, szabályozta a postatarifákat, és fejlesztette a postaútvonalakat. Ekkoriban a posta alkalmazottjai németek voltak, a posta nyelve is a német volt. Mária Terézia a kiadott postai pátensében különválasztotta a levél- és a kocsipostát, illetve új postakocsi útvonalakat hozott létre.

1848-49-ben újra megpróbáltak önálló magyar postát létrehozni. Klauzál Gábor bevezette a magyar címer és a nemzeti színek használatát levelezéskor, a posta nyelvévé a magyart tette, továbbá rendeleteket hozott a levéltitok védelméről. A szabadságharc bukása után Ferenc József visszaállította az 1848 előtti állapotokat.

Az 1800-as évek második felében kezdődött meg a levelek és később a csomagok házhoz kézbesítése, ekkor jelent meg a levelezőlap, a 18. évüket betöltött nők is ekkortól kezdhettek dolgozni a postamesteri hivatalokban. A postahálózatot többször kellett fejleszteni, újratervezni a világháborúk és a bécsi döntések után, míg elérte a mai állapotát. A posta feldolgozó és szállító hálózata folyamatosan fejlődött, a '90-es évek végétől már nemcsak hálózatról lehet beszélni, hanem logisztikáról. Az elmúlt néhány évben két fontos esemény történt a postával kapcsolatban: a Mobil Posta bevezetése és az Országos Logisztikai Központ létrejötte.

A Mobil Posta tulajdonképpen egy mozgó postahivatal, ami házhoz megy, szolgáltatásai közé tartozik a levélfelvétel, levél, pénz, távirat és csomag kézbesítése, kereskedelmi tevékenységet végez és készpénz átutalási megbízást is teljesít. A Mobil Posta működése 2000-ben kezdődött meg a 600 alatti lélekszámú falvakban, ma már 946 település lakosait látja el.

Az Országos Logisztika Központ (OLK) Budaörsön épült meg. Hivatalosan 2004. március 1-jén indult működésnek, de a teljes beüzemelés több hónapot vett igénybe, illetve technológiai változtatásokra is szükség volt. Az OLK Európa egyik legjelentősebb feldolgozói központjává vált, nagyságát mutatja, hogy 2008-ban a levélfeldolgozás átlagosan havi 72 millió darab, a csomagfelvétel több mint 600 ezer darab volt havonta.

Manapság a posta szolgáltatásai kiterjedtek, a postákon lehet telefont feltölteni, újságot, BKV- jegyet, csokit venni, lottózni…

Eszti

Gondolatok a budapesti villamoshálózatról

Mindennapjaink szerves részét képezik ezek a sárga járművek, amelyek majd' 150 éves múltra tekintenek vissza. Ki ne emlékezne a kattogó-zörgő-csörgő UV-kra (kivételesen a villamosra gondolok és nem az utóvizsgára), és kinek ne lenne legalább egy emléke ezekről a járművekről? Az alábbi cikkben a villamoshálózat budapesti történetéről olvashat a Nagyérdemű.

Ismét, mint már oly sokszor ebben a rovatban, egy kis időutazásra invitálom kedves olvasóimat. Történetünk kedvéért egészen az 1860-as évekig kell visszanyúlnunk. Már számos alkalommal volt módom bemutatni, hogy ebben a korban, mikor a gazdaság soha nem látott virágzásnak indult, milyen hatalmas volumenű beruházások valósultak meg. Természetesen ezek a beruházások az élhető város koncepcióját szolgálták, és mai ésszel elképzelhetetlen pontossággal és szociális érzékenységgel nyúltak egy-egy megoldandó problémához. Ezeken a hasábokon esett már szó a földalattiról, a budavári siklóról, és tömören ugyan, de a fővárosi buszozás történetéről is, amelyeket mind ebben a virágzó korban hívtak életre. Abban nyugodt szívvel megállapodhatunk, hogy Budapest mindig egy lépéssel Európa előtt járt ezekben az években. Először volt földalattink, először volt dízelbuszunk, és most elmesélem, hogy miként alakult ki a többi európai várost megszégyenítő villamoshálózatunk.

Ekkor, egészen pontosan 1866-ban indult el fővárosunkban az első városi vasúti közlekedési eszköz, a lóvasút. Hihetetlen érzékenységgel sikerült már ekkor is (a kor szelleméhez mélto tökéletességgel) kiválasztani az útvonalat: Kálvin tér – Újpest-városkapu. A vonal létjogosultsága azóta is megmaradt, sőt a növekvő forgalomra való tekintettel ma már metró közlekedik ezen a viszonylaton. A villamos elődjének tekintett lóvasút volt az első, teljes mértékben tömegközlekedési eszköz. Az omnibusz sem mondható ilyennek, hiszen az tulajdonképpen közösségi használatra szánt, magántulajdonú lovas kocsi. Persze ne legyenek illúzióink, már ebben a korban is kőkeményen a gazdasági érdekek befolyásolták a vállalkozói döntéseket. Természetesen a lóvasút üzemeltetésére is számos cég jött létre, városszerte üzemeltettek járatokat. A maitól eltérő módon, ezeknek a lóvasutaknak a nyomtávja 1000 milliméter volt, ez pedig nem tette lehetővé a későbbi közvetlen gépesítést. De ne szaladjunk ennyire előre.

1866 után egyre növekedett az igény a tömegközlekedésre, az emberek egyre nyitottabban fogadták az újfajta koncepciót. A pesti vonal után Budán, 1868-ban épült az első lóvasút Zugligetben, majd egy évvel később Óbudán. Mindkét vonalat a Budai Közúti Vaspálya Társaság (BKVT) üzemeltette, és az egyik közös végállomásuk a Clark Ádám téren volt, ahol a Pestről érkező omnibuszra lehetett átszállni. A forgalom, és az ezzel kapcsolatos igények, soha nem látott módon emelkedni kezdtek. Az állapot annyira tarthatatlan volt, hogy a '70-es évek elejére elengedhetetlenné vált egy újabb Duna-híd megépítése. Ez lett a Margit híd, amelyre már 'rátervezték' a vasútvonalat. Azonban nem volt annyira egyszerű a helyzet, mint gondolnánk. Akkoriban a két nagy városi vasúti vállalat a Pesti és a Budai Közúti Vaspálya Társaság versengett a híd jogaiért. Ne feledjük, hogy Budapest csak 1873-ban jött létre, addig jogilag teljesen elkülönülő egység volt Buda és Pest. Az újonnan megalakult főváros az 1876-ban átadandó Margit hídon mindenképp szeretett volna vasútpályát létrehozni, de ezt óriási anyagi tehervállalásokhoz kötötték. Akkorákhoz, amelyeket a két városi vasúttársaság nem tudott kigazdálkodni. A végeredmény az lett, hogy ezek egyesültek, így már kigazdálkodható volt az összeg.

Az első villamosított városi vasútvonal – a logikával ellentétben – nem egy már meglévő lóvasút vonalán jött létre. 1887-ben a Siemens & Halske cég pályázatot adott be a Király utca és a Nyugati pályaudvar között létesítendő villamosvonalra. Az engedélyeket hivatalosan október 1-jén megkapták, a vonal átadása november 28-án volt. Igen, az egész elkészült 51 nap alatt, mindenestül együtt (sínfeketés, kábelezés, biztonsági-rendszer telepítés stb. stb.) Nem akartam direkt a mai helyzetekre utalni, de emellett nem tudok elmenni szó nélkül. Gondoljunk csak bele: el tudjuk ma képzelni, hogy akármilyen beruházás is elkészüljön 51 nap alatt?

Ettől kezdve számíthatjuk a valódi villamosok történetét Budapesten. A lóvasutak „előkészítő munkáját" nem feledve most már gőzerővel lehetett dolgozni a villamoshálózat fejlesztésén. Az első vonal még 1000 milliméteres nyomtávolsággal épült, de ezt hamar a szabványos, 1435 mm-es nyomtávra cserélték. A villamos vontatás sikerén felbuzdulva felmerült az igény a meglévő lóvasútvonalak villamosítására. A teljes átépítés mindennel együtt 1889-re befejeződött, és ezzel gyakorlatilag megszűnt a városi lóvasút-közlekedés Budapesten. Helyette egy sokkal dinamikusabban üzemeltethető ágazat alakult ki. 1900-ra már 24 villamosvonal üzemelt a fővárosban (a mai 35-höz képest nem is rossz)

A technológiai fellendülés gyakorlatilag szárnyakat adott a vaskerekű járműveknek. Számos magyar találmány járult hozzá a villamosok széles körű elterjedéséhez. A második világ-

háború elejéig gyakorlatilag az egész várost ellátó villamoshálózat alakult ki. A külső kerületekre jellemzőek voltak a villamos körjáratok, a fordulókörös végállomás-kialakítások, a belső városrészben pedig rengeteg kocsiszín tanúskodik erről a fénykorról. Több mint 40 villamosvonalával városunk a világ élmezőnyébe tartozott.

De sajnos bekövetkezett a már sokszor említett hanyatlás. A világháború után gyakorlatilag megkezdődött a villamoshálózat szisztematikus leépítése. Ez részben annak köszönhető, hogy a (mesterséges) fellendülésen átesett hazai buszgyártás termékei nyertek teret a városi utakon. Sorra számolták és szedték fel a vonalakat. Hogy a legkarakteresebb példát említsem: gondoljunk csak bele, hogy a Rákóczy úton is járt a villamos, mely átment az Erzsébet hídon, egészen a Déli pályaudvarig. Ehelyett ma mit látunk? Városi autópályákat, amelyeken a közlekedés már-már elviselhetetlen méreteket ölt. Ilyen a Baross utca, az Üllői út, a Váci út, a Rákóczy út, de még a Bajcsy-Zsilinszky út is. Ezeken korábban mind járt villamos, amely gátat szabott a túlzott motorizációnak. De szerencsére volt egy Nagy Testvér, akitől olcsón kaptuk a gázolajat, és nagy részben ezért lett a busz a domináló közlekedési eszköz a villamos helyett. Ez az áldásos állapot aztán megszűnt, és ismét ott találtuk magunkat, ahol a part szakad.

Mára a fejlett európai városokban rájöttek, hogy a villamoshálózat ki-, vagy visszaépítésével sokkal jobban járnak, mint az olcsóbb buszhálózat telepítésével. Egyrészt a hálózat sokkal üzemképesebb, mint a gumikerekes rivalisé, másrészt, manapság nem elhanyagolható módon, a környezetre is sokkal kevesebb káros hatása van.

Magán a hálózaton kívül is van mit csodálni a pesti villamosozásban. Ott vannak például a nagy gonddal megépített, és azóta leginkább az enyészetnek hagyott kocsiszínek. Villamos kocsiszínből 16 épült a városban, 9 még a mai napig is működik, hetet szüntettek meg a vonalbezárásokkal egyidejűleg. Egyedül a Damjanich utcai kocsiszínt emelném ki mint érdekességet. 1889-ben épült, és rengeteg feladatot ellátott. Volt főműhely, kocsi tároló, de ami a legérdekesebb, hogy a belvárosi villamosvonalak megszüntetésével trolibuszgarázzsá alakították, és hosszú évekig szolgált a kis piros járművek éjszakai pihenőhelyéül. A sorsa az lett, ami a korábban leírt Récsey-garázsnak is: üzleteket alakítottak ki benne.

Természetesen külön könyvet lehetne írni a hálózaton szolgálatot teljesítő járművekről. A teljesség igénye nélkül essék pár szó róluk is. Az első villamos típus, ami a Nagykörúton közlekedett felépítésében alig különbözött a lóvasutak járműveitől, csupán a kantár helyén a kezelőszervek voltak. A haladási sebesség sem volt eget rengetően magas, mindössze 10 km/h. Az idő előrehaladtával egyre-másra jelentek meg az új konstrukciók. A járműszekrény zárt lett, két tengely helyett négy került a járműváz alá, és a fát egyre inkább felváltották a fém és műanyagburkolatok. Hazánkban a villamosgyártás terén a Ganz alkotott maradandót. Első villamosuk a TM jelzésű volt 1939-ben, mely a köznyelvben Stuka néven vált híressé. Kiemelkedett kortársai közül forgóváza és közvetlen kapcsolása, alacsony padlózata és sebessége miatt. Legfőbb előnye, hogy villamos fékekkel volt ellátva, amelyek nagy hidegben is üzembiztosan működtek. A Stukákat a híres UV-k váltották a pályákon, amelyek már jóval sikeresebb konstrukcióknak bizonyultak, melyek megfeleltek a városi körülményeknek. Az UV-ból készült a legtöbb, és szinte az összes vonalon teljesítettek szolgálatot. A 70-es évektől megjelentek a Ganz ipari csuklós villamosai is, amelyek még ma is közlekednek, például a 47-49-es viszonylaton; valamint bekerült az állományba a cseh gyártású Tatra villamos is, amely az 1-es és a 18-as villamos vonalán közlekedik. A 2000-es évek modernizációja során a BKV Hannoverből szerzett be villamosokat, melyek a sokat emlegetett, kritizált, sokak által gyűlölt, sokak által méltatott Combino-kkal együtt szerves részét képezik a mai városképnek.

Sajnos a hely szűkössége nem teszi lehetővé, hogy a villamosozás történetének minden egyes aspektusáról részletesen lehessen mesélni az újságban. Szerencsére ilyen megkötések nincsenek az interneten, a *kozhir.blogspot.hu* oldalon a teljes cikk elolvasható lesz hamarosan. Ezzel a zárógondolattal szeretnék minden kedves Olvasómnak melegséggel és szeretettel teli ünnepeket kívánni, no és persze sok sikert a vizsgákhoz!

Pál

Egy lóerős, zabhengeres közlekedési eszközök

A lovassportok népszerűsödésének köszönhetően igen könnyen találkozhat a (leendő) mérnökember lovasokkal, szekerekkel, nem csak külterületi közutakon. Az alábbi cikk a lovas közlekedés múltjába és jelenébe nyújt betekintést.

Az idősebb generációk azon tagjai, akik szívesen néztek régi jogi műsorokat, emlékezhetnek egy igen különleges perre a '70-as évek végéről. Az eset a következő volt: egy vasúti sorompónál egy Trabant állt elöl, közvetlenül mögötte egy kétlovas szekér. A vonatra sokat kellett várni, így a lovak unalomból elkezdték rágcsálni a Trabi karosszériáját, amely erős papírból készült. Mire a sorompót fölhúzták, tekintélyes részt elfogyasztottak a kocsiból. A sofőr beperelte a szekerest annak „autója" miatt, ám a bíróság a parasztembernek adott igazat, mivel szabályosan állt a Trabant mögött, illetve saját állatairól is rendelkezett minden szükséges műszaki ismerettel, azaz nem számíthatott arra, hogy a lovai egy géperejű járművet ilyen módon tesznek tönkre. Szerencsére ilyen problémákkal a mai autós már nem szembesül, de mint látható, a közelmúltban a ló még meglepően jelentős forgalmi tényező volt.

A XIX. század derekán élő futurológusok azt jósolták, hogy ha Európa közlekedése ugyanilyen ütemben fejlődik tovább, az 1900-as évek elejére az összes nagyváros lakossága térdig lócitromban fog gázolni. Próféciájuk nem vált valóra (ennek kapcsán érdekes elgondolkodni azon, hogy a mai jövendölések közül mennyi fog), de azt hűen mutatja, hogy a kor közlekedését mennyire meghatározta a ló. A különféle ló vontatta járművekből legalább annyiféle volt, mint ma autótípusból: éghajlatonként, kultúránként, tájegységenként, hasznosítást tekintve különböztek egymástól.

Durván kétszáz évvel ezelőtt a városi utazó két fajta bérkocsi közül is választhatott: a konflis egylovas volt, míg a fiáker kétlovas, s éppen ezért drágábban lehetett igénybe venni. Nem volt sokkal gyorsabb a konflisnál, de az eleganciája sokaknak megérte a pénzt. Mindkettő igen változatos megjelenésű lehetett. A tehetősebb polgároknak saját fogatuk volt, saját személyzettel, de ezeket nem illették külön névvel.

Homokfutónak vagy hajtókocsinak nevezték a zötykölődés kiküszöbölése végett laprugókkal ellátott, könnyű, finom megmunkálású kocsit, melyen a vagyonosabbak utaztak. Az akkori műszaki fejlettségi szint még nem tudta pontosan reprodukálni a sikeres konstrukciókat, így minden hintót egyedi darabnak lehet tekinteni. Egy jó rugózású hintó nagyon sokat ért, mivel nem volt gyakori jelenség. Fentiekből adódik, hogy egy homokfutó lehetett konfliskocsi és fiákerkocsi is, ha bérkocsinak használták.

Bár a ló vontatta járműveknek voltak típusaik, azokat inkább készítőikről nevezték el. Minden hintókészítőnek megvolt a saját, egyedi stílusa, amiről könnyen fel lehetett ismerni a munkáját.

A lóvasút, azaz az első közúti vasút története száz évvel korábbra, a XVIII. századba nyúlik vissza: először bányákban alakítottak ki a ló vontatta csillékhez sínpályát. Ezt a technikát alkalmazták később a felszínen: először 1807-ben Dél-Londonban a Surrey Iron Rail lóvasúttársaság indított menetrend szerint közlekedő lóvasutat, Magyarországon pedig 1866-ban a mai Kálvin tér és Újpest-városkapu közt a Pesti Közúti Vaspálya Társaság. A lóvasút előnye az volt, hogy a kisebb gördülési ellenállás miatt több embert tudott mozgatni egyetlen igásló körülbelül két hintónyi méretű alkalmatosságokon. Az első kísérleti villamoskocsik átalakított lóvasúti kocsik voltak, ezért a hasonlóság köztük.

Egy ló nyereg alatt naponta több mint 100 km-t is képes megtenni.

A lóvasút sikereinek nyomdokain járva lett népszerű az omnibusz is. A kocsija olyasmi rendszerű, mint a lóvasúté, csak kisebb és kétszintes, és a tetőn lévő ülőhelyek olcsóbbak voltak. Nagy, lassú mozgású, nehéz járművek voltak ezek, de még a villamos debütálása sem szorította le őket Budapest utcáiról: sokáig közlekedtek párhuzamosan omnibuszok és „elektromos lóvasutak".

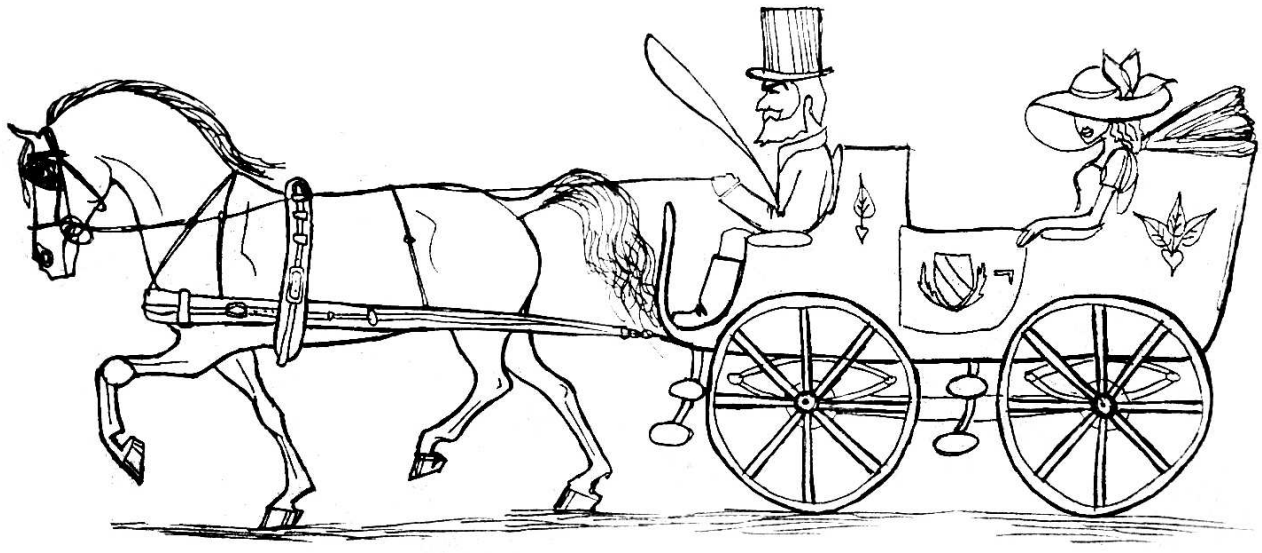

A kocsi – akkoriban – még nem gurult anélkül, hogy ló lett volna elé fogva. Külön típus alakult ki, hogy kielégítse a magyar nemesség sajátos fogatozási igényeit: legyen a ló szép küllemű, kitartó és legyen jó étvágya. Ez azért volt lényeges, mert a fogat pihenőidejében muszáj volt pótolni a lovaknak az elveszett energiát, tehát az állat kénytelen volt akkor enni, amikor adtak neki. Ez a lótípus volt a jukker. Fajtája sokféle lehetett, a neve a hasznosítását jelöli. A jukkerfogatokkal a felső tízezer kirándulni ment, illetve hobbiból hosszú távú versenyeken indult, melyekre fogadásokat kötöttek azok, akik éppen nem indultak. A lovak teljesítményét hűen mutatják a feljegyzett eredmények: Wesselényi Miklós jukker négyese 1890. június 15-én a Pozsony-Bécs közti távolságot (65,8 km) 2 óra 52 perc 38 másodperc idővel tette meg. Sennyei István 1892. október 2-án 101,4 km-es távon 5 óra 14 perces idővel nyert.

A legfontosabb az, hogy a fogat összes lova ismerje és kedvelje egymást, mert csak így tudnak együttműködni.

A gőzüzemű vasúti járművek és később az autók elterjedésével ez a lótípus fokozatosan eltűnt a magyar lóállományból. A vonatok kezdetben nem voltak sokkal gyorsabbak ezeknél a távolsági fogatoknál; emlékezetes az a vadnyugaton elvégzett kísérlet, amelyben a sín mellett vágtázó lovas lehagyja a gőzmozdonyt. Később az első világháborúban végleg eldőlt, hogy onnantól kezdve a lovak kiírják magukat a technika történetéből. A gépesített hadosztályok ellen a lovascsapatoknak esélye sem volt. S mivel gyakorlati haszna a lónak ezentúl nem volt, így lett belőle sporttárs.

A mai fogathajtásban általában két kocsifajta népszerű: a szép, parádés bemutatókhoz a díjhajtó kocsi, a terepversenyhez pedig a fémből készült, erős maratonkocsi. Akik verseny közben a hajtón kívül a járműben ülnek, nem pusztán díszítésként teszik: ők a segédhajtók, és komoly szerepük van. Csaknem annyi szakértelmet kíván a feladatuk, mint a hajtóé: fordulás közben az ív belső oldalán kidőlnek a kocsiból, hogy ellensúlyozzák a centrifugális erőt, ami kisodorhatná vagy felboríthatná a hatalmas tömeget a kanyarban, s így egészen kis íveken is tudnak fordulni, időt nyerve ezzel.

Egy hintó átlagosan 1-2 tonnás, ezeken 3-4 tonna terhet tud egy ló (600-800 kg-os állat) elhúzni. Ezen tények ismeretében valóban látványos marketingfogás lehetett, amikor a White Star Line 1912-ben 40(!) igáslóval vontattatta végig a *Titanic* horgonyát Belfast utcáin, hangsúlyozva a hajó méretét.

Nem feltétlenül magától értetődő az a tény, hogy a hintókon fék is van, amelyet pedállal lehet működtetni. Azért van szükség rá, mert a ló könnyen indítja el és tartja mozgásban a járművet, de lassítani azt a saját testi erejével nehezen képes. A fogatlovak nem a kocsi húzása közben mennek tönkre, hanem annak megállításakor. Ha a hajtó meghúzza a gyeplőt, a lovat lefékezheti, de fék nélkül a kocsi rágurul a ló hátsó lábára, és károsítja azt.

A szakág a befogott állatokat tekintve némileg megcáfolja a logikát: egy kétlovas hintó gyorsabb, mint egy egylovas, de egy négyes nem gyorsabb egy kettesnél. Ez azért van, mert húzóerőt a négyes fogatban csak a hátsó állatok fejtenek ki tulajdonképpen; az első két ló a „csapat esze", velük működik igazán együtt a hajtó az irányításban, de nekik más dolguk nincs.

Ez a felosztás kétlovas hintónál is megvan. Itt a bal oldali ló a közelebbi munkatársa a hajtónak, míg a jobb oldali adja inkább az erőt. Ez olyankor praktikus, amikor szűk kapukon kell áthajtani a fogatnak. A jobb oldalon, ahol a bakon a kocsis ül, ő nézi a távolságot a kerékagy és az oszlop közt, a másikon a ló a hajtó szeme: neki kell korrigálni, ha úgy látja, hogy félrehúz a hintó, és beljebb tolnia a mellette dolgozó lovat. Ezért könnyebb (de ugyanolyan szakértelmet igénylő feladat) egy négyest irányítani, mint egy kettest: négyesnél munkamegosztás van, míg a kettesnél teljesen különbözően kell kezelni a két lovat. A legfontosabb azonban az, hogy a fogat összes lova

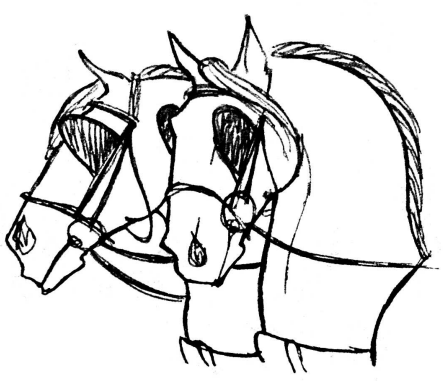

ismerje és kedvelje egymást, mert csak így tudnak együttműködni. Jól képzett hajtó kezében egy összeszoktatott négyes fogat egy jobb lakás árát is megérheti.

Egy hintó átlagosan 1-2 tonna, ezeken 3-4 tonna terhet tud egy ló elhúzni.

Ha közúton közlekedik, akkor a KRESZ szabályai ugyanúgy vonatkoznak a lovaskocsira is, mint egy autóra. Ha az ember nyeregbe száll, akkor lovával az út jobb szélén haladhat, mint a kerékpárosok. Mindkét eset figyelmet és körültekintést kíván a gépjárművezetőktől. A XXI. században nem mindennapos jelenség a ló az aszfalton, s ez fordítva is igaz: a lovaknak sem közege napjainkban az utcai forgatag. Zsákmányállat volt, amíg nem háziasítottuk, s ezen ösztönei ma is élnek benne: megijedhet az autósoktól, kifarolhat a kocsi elé. Ezért kérem a több keréken közlekedőket, hogy ha ló közelébe érnek, lassítsanak! Ha a lovas/hajtó feltartott kézzel megállásra kéri őket, tegyenek így! Az illető ismeri a hátasát, okkal int óvatosságra. Ne feledjük, hogy a világ történelmét igen hosszú ideig lóháton írták, ezért kijár ennek az állatnak a tisztelet, ha nem is szorul rá többet az ember a mindennapokban, és „elöl harap, hátul rúg, középen meg kényelmetlen".

*M*gdee!*

Az első országos VW Transporter találkozó

A Transporter 60. születésnapja alkalmából a márkaklubok összefogásával és a VW-Haszongépjárművek Magyarország jókora támogatásának köszönhetően óriási ünneplés kerekedett. Természetesen mi is ott voltunk.

A rendezvénynek helyet adó budaörsi AutoExpo érkezésünkkor máris mély benyomást tett ránk. Nagy felhajtás, rengeteg szervező, még több résztvevő a hangárszerű épületen belül és körülötte. A bejáratnál rendszám alapján rögtön beazonosítottak bennünket (az előzetes regisztrációnak köszönhetően), és máris névre szóló ajándékcsomagot adtak be az ablakon. Innen egy fotósarok felé irányítottak minket, ahol minden Transporterrel érkezőt lefotóztak, majd beparkoltunk szorosan a többiek mellé. Az óriási épület körüli parkoló hamar megtelt az érkező kisbuszokkal, amelyek száma végül elérte a 373 darabot. Ezenkívül még több mint 1200 fő látogatott ki a helyszínre, ami egy első találkozót tekintve igen dicséretes szám. De miért is volt ez a nagy felhajtás?

Idén, sőt, a rendezvény napján volt éppen 60 éves a VW Transporter, ami azt jelentette, hogy máris volt indok az ünneplésre. 60 évvel ezelőtt a háború utáni újjáépítés hívta életre ezt a konstrukciót, ami egy holland autókereskedő (Ben Pon) fejéből pattant ki, majd egy kezdetleges rajzot felvázolva két német mérnök dolgozta ki. 1949. november 12-én bemutatták a sajtónak a Volkswagen Typ2-t, azonban egy dolog nem sikerült: nevet adni az újszülöttnek.

Ahhoz a sziluetthez, amit Pon 1947-ben felvázolt, 43 éven keresztül hű maradt a Volkswagen.

Az első típus a Bogár fődarabjaira épült a 25 lóerős boxermotorral, ami az autó hátuljában helyezkedett el. A vezető és utasa az első kerék előtt/fölött kapott helyet, így a tengelyek között 50-50%-os volt a teherelosztás akár üresen, akár megrakottan, kiszámítható úttartást kölcsönözve az autónak. Az 50-es években sok irányba fejlesztették tovább az autót. Készült luxus mikrobusz (Samba), kempingezéshez fejlesztett kisbusz (Westfalia), de duplakabinos, platós kis haszonjármű (DoKa) is. 1956-ban már külön gyárat kapott a Transporter, és rá egy évre elkészült a 250 000. darab is.

1967-ben megtörtént az első generációváltás a VW életében, és bemutatták a Typ2 T2-t. Nagyobb méret, nagyobb terhelhetőség (1 tonna), nagyobb motor, és '75-re már 4 milliós darabszám. A történetben (helyhiány miatt) ugorva a következő fontosabb év 1979, amikor megjelent a T3-as modell, melynek méretei mellett az üvegfelületei is nőttek. Később végre megkapta az első vízhűtéses motort, egy soros dízelt, amely nagy sikert aratott hazánkban is. A következő nagy lépés a T4-es bevezetésével történt, ahol a motor hátulról előre került, és a motorkínálat is megugrott a teljesítmények mellett. A 8 milliós legyártott darabszám után következett a Transporterek legfrissebb generációja, a T5. Ebbe aztán beleraktak mindent, mi szem-szájnak ingere, így 2004-ben méltón nevezték az általa megteremtett kategória mércéjének, és nyerte el a „Van of the Year 2004"-es díjat.

Remélem, ez a kis történeti kitekintés kellőképpen rávilágított az autó fényes múltjára és kultuszára. Volt mit ünnepelnie a kilátogatóknak a hűvös novemberi napon, arról nem is beszélve, hogy erre a rendezvényre időzítette a VW a T5 legújabb, ráncfelvarrott modelljének bemutatását, ahogy ez a sajtótájékoztatón kiderült. A hangár méretű expó egyik sarkában a közönség ezzel az új modellel és számos változatával ismerkedhetett, míg a többi részen a fent leírt történelem elevenedett meg. A plakátokon kifüggesztett história mellett ott állt szinte valamennyi modell, amely mérföldkő volt a kis dobozos fejlődésében.

Miközben bent típusról típusra néztük végig a változtatásokat, addig odakint az épület körüli parkoló teljesen megtelt Transporterekkel, az ország minden tájáról, az elmúlt 60 év minden időszakából. Voltak őrült világjárók; nagycsaláddal és óriási lakókocsival érkezők; tuningoltak és kidekoráltak; de voltak teljesen gyári állapotú T1-esek is, az igazi hippi-verdát idézve. A szervezők valamennyi autó szélvédőjére oklevelet raktak, mindegyiket egy-egy személyes „leg-„ jelzővel ellátva. Órák hosszat lehetett nézegetni az autók vicces elnevezéseit, és közben tulajdonosaikkal jó hangulatban elbeszélgetve még viccesebb történeteiket hallgatni.

A találkozó baráti, már-már családi hangulata annyira magával ragadott, hogy hazaérve elkezdtem nézni az eladó Tranyókat. És bár csak ritkán tudnám kihasználni az óriási csomag/utasteret, a „tranyós életérzés" akkor is tetszene. Ülni a kerék fölött, integetni a többi transporteresnek, és szelni az országhatárokat…

GrafUr

A füves füzet

A füves füzet, a címével ellentétben, nem botanikai tankönyv. Másfajta fűről kapta a nevét. A regény mindvégig szókimondó, elég durván, nagyon látványosan mutatja be a főszereplők életét és mindennapjait.

Jose és Dinky két gyerekkori jóbarát. Puerto Rico-i származásúak, Bronxban élnek. Nem vetik meg a könnyű drogokat sem. A fő elfoglaltságuk az, hogy illegális képregényt készítenek, és azt terjesztik a suliban. Ez lenne az a bizonyos Füves füzet, melyben az iskola tanárai és diákjai tűnnek fel, olyan megtörtént szituációkban, amely bizony nem emeli a jó hírüket…

Dinky apja a környék egyik legnagyobb drogbárója, hatalmát a fiainak szeretné továbbadni. A srácnak így tehát mindene megvan, amire csak vágyhat: saját DJ-cucca, saját lakása egy bérház teljes emeletén. De ő nem kér az apja életéből, kilép, és az öccseit keresi, hogy kiszabadítsa őket az apja zsarnokságából.

Jose az anyjával és az igazgatóhelyettes pótpapájával lakik együtt. A barátnője, Lucy a legjobb nő a környéken, csak neki nem elég menő, ahogy a fiúk élnek, és lelép egy díler-rel. Mikor Jose a díler lakásán faggatni kezdi a csajt, hogy miért hagyta el, a vitatkozás hevében vízbe fojtja a lányt. A díler nem beszél a dologról, nehogy kiderüljön, hogy valaki keresztbe tud tenni neki, és mégsem olyan hatalmas, mint ahogy mutatja. Jose csak a legjobb barátjának, Dinkynek meséli el tettét, aki nem hisz neki.

Anita, Jose féltestvére az igazgatóhelyettes apja nyomában járkál, a testét árulja, hogy megéljen. Ő szeretne lenni az első puerto rico-i sorozatgyilkos nő, az eddigi rekord megdöntésén fáradozik, sikerrel. Nyolc embert kell megölnie, hogy halhatatlan legyen, és eddig hétnél tart. Szenvedélyes viszonyba keveredik Dinky-vel, akit a lány annyira megérint, hogy a következő füzetben neki is szentelne egy történetet.

Jose azt tanácsolja, hogy adják ki a következő számot, a saját Lucy- és a Dinky-féle Anita-történettel. Csak egy a baj: a fiúk megállapodtak, hogy mindig az igazat rajzolják le. Ekkor ébred rá Dinky, hogy a barátja története mégsem csak egy álom volt…

Abraham Rodriguez ebben a környezetben nőtt fel, mesterien érzékelteti az ottani világot. Az alvilági figurákat, a bandaháborúkat részletesen adja vissza. Megrázóan hiteles, ahogy a fiúk felnőtté válását, a felelősségvállalás komoly terhét bemutatja.

Vera

Vigyázz, kész, ÜLTESS!

A megszokottól eltérően most nem egy filmajánlóval kedveskedem az Olvasóknak, hanem az egyik kedvenc játékom, a „Plants vs. Zombies” bemutatásával. Elöljáróban annyit: jobban terjed bármilyen vírusnál!

A mindennapi életben, az egyetemen sok mindenre használjuk az agyunkat, igen értékes szervünk. Jól tudják ezt az élőhalottak is, akiknek fő célja, hogy azt megszerezzék. Fel is bukkannak a házunk körül: az előkertből, a hátsó udvarról, az úszómedencéből, vagy éppen a tetőről kezdik meg agyzabáló inváziójukat. Az időjárás sem zavarja őket: lehet napos, esős, ködös, lehet éjszaka, sőt ezek kombinációjában is felettébb jól érzik magukat. Ebben még nincs semmi újdonság. Most jön a csavar: a támadást növényekkel lehet visszaverni.

A Vásárcsarnok jól ismert, szelíd portékái itt bizony kegyetlen, leszámoló és megtorló Rambóként vesznek részt a játékban. Termésük halálos, lövéseik nyomán pusztul a zombi sereg!

A növények különböző tűzerőt képviselnek, más-más mértékű testi kárt okoznak az agyunkra éhező élőholtakban. Legnépszerűbb fegyver a borsó, ennek van szimpla, dupla, jegeslassító lövedéket használó, sőt van sorozatlövő mutációja is. Az is mókás, mikor a zombik fején saláta, kukorica vagy dinnye loccsan szét. A nappali pályán napraforgók segítenek még több napot termelni, ugyanis ez elengedhetetlen feltétele a „hadsereg” létrehozásának. Az őrült szomszédtól pedig mindenféle hasznos, a védekezéshez szükséges kiegészítőt lehet vásárolni.

Természetesen a zombik között is fellelhető egy-két erősebb példány. Védekeznek ők a maguk módján, vödörrel, letépett ajtóval. Aztán előkerül a pályát jéggel burkoló gépezet, mögötte a komplett bobcsapat. Ilyenkor úgy érzi az ember, hogy nincs, ami megállítsa őket.

Minél többet teljesítünk a fő csapásvonalon, annál több ajándék minijátékot kapunk. Sőt, még az is előfordul, hogy ahol eddig a növényeknek szurkoltál, ott most a zombikat bíztatod. Végül, ha megfáradtál a nagy zombivadászatban, akkor vár a Zen-kerted, melyben békés környezetben gondozhatod a cserepes növénykéidet.

Kellemesen megoldható feladatok elé állít a program, könnyed kikapcsolódást nyújt. Nehéz abbahagyni, a zenéje pedig még sokáig kísért a fülünkben.

Itt az ideje, hogy tiszteld a zöldségeket www.popcap.com/games/pvz!

Vera

Mindmegittuk – 4. rész

Rendhagyó módon ebben a hónapban kicsit rövidebbre és néhol más formátumúra vettük élménybeszámolónkat, érdemes azonban továbbolvasni, hiszen ismét jó helyeket ajánlunk figyelmetekbe: a villanykarosoknál található szórakozási lehetőségekről és a Klub Szocreálról lesz szó.

- Schönherz koli -

Talán egy olyan egyetemista sincs Budapesten, aki ne hallott volna a „Schönherz”-ről, mely nemcsak hírnevével, de méreteivel is kiemelkedik a többi kollégium közül. Az épület híres QPA-s és egyéb hasonló bulik színhelye, sajnos azonban a pár éve elvégzett PPP-s felújítás itt is csorbított egy cseppet a közösségi programokon.

Náluk is akadtak kezdeti nehézségek a kollégium átvételekor, például állítólag sok öntevékeny körnek nem akarták visszaadni az addig használt termeit, mégis az az érzésünk, hogy a villanykaros hallgatók ügyesebben kezelték a helyzetet, mint az előző hónapban emlegetett gépészek, hiszen a kari közösségi élet most is viszonylag színes palettával rendelkezik.

A kollégium honlapján (*www.sch.bme.hu*) a „közélet” fül alatt a „bulis reszort” részlegnél számos rendezvényre való felhívást találhattok. Nekünk sem volt még lehetőségünk mindegyiken részt venni, de néhányon voltunk már. A helyszínek, a választék és a célközönség annyira sokféle, hogy a szokásos értékelési pontokat most kihagyjuk, helyette álljon itt egy kis elemzés, azokkal a jellemzőkkel, melyeket a honlapon nem találhattok meg.

Mindenképpen érdemes kiemelni a környezetet. A sokféle program ellenére jól őrzik a kollégium felújított állapotát. Aki ellátogat egy-egy rendezvényre (pl. a Jazzklubba) elég mélyen bejuthat az épület belsejébe. Sajnos eltévedni sem nehéz, az viszont egyértelmű, hogy továbbra is remek termek állnak rendelkezésre a programok lebonyolítására.

Nagyon jópofa a kávékoktél-pult. Ez egyedi dolog a BME-s kollégiumok között. Sokféle rendezvényen megjelenik, mindenféle kávét (főleg alkoholosakat) lehet itt választani, ami jól felpörget az est hátralévő részére. Természetesen ezek mellett – ha igazán kitartóan keresitek - megtalálhatjátok a szimpla pultokat is a „szokásos” kínálattal. Sajnos látszik, hogy ezek a helyek nem üzemelhetnek folyamatosan, így a választék is kicsit szegényebb és a kiszolgálási mód sem túl profi: ott jártunkkor például nem volt bornyitó a pultban… Érdekes, hogy az árak egy hangyabokányival magasabbak a kollégiumoktól megszokottnál, ennek okát nem tudtuk megfejteni, de nem is nagyon akartuk, hiszen még így is elfogadható színvonalon mozognak.

Egyetlen igazi problémánk a bejutással akadt: még néhány rendezvény idején is működik a beléptető rendszer, nem is igazán érthető logikával és a PPP-s kollégiumoktól megszokott kellemetlen fényképezős módszerrel… aki túlesik ezen a macerán, az viszont abba az egyetemi kollégiumba juthat be, ahol minden valószínűség szerint a legszínesebb programokat rendezik.

- Klub Szocreál -

A Klub Szocreálról nehéz pontos véleményt kialakítani, ugyanis külsőre sajnos nem túl bizalomgerjesztő. Sem a helyet hirdető táblától, sem a pincehelységbe való lejutás után nem leszünk gazdagabbak esztétikai élménnyel, de a kiszolgálás, a választék és a hangulat furcsa módon mindenért képes kárpótolni minket. Ha pedig hazaérve valamiért úgy érezzük, hogy szeretnénk még több információt megtudni a helyről, akkor nagyon furcsa dologra bukkanhatunk: a klubnak létezik honlapja (*http://www.klubszoc.fw.hu*). Persze ez sem szép (megtekintésre ajánljuk a galériát), de meglepően informatív.

Amit fogyasztottunk: elég sokfélét ittunk már itt, söröztünk, boroztunk és még a rövidekbe is belekóstoltunk

Tesztelők száma: 5, de ennyi emberrel már viszonylag szűkös leülni

Benyomásaink:

Hely hangulata: 8/10

Szépnek nem szép, de miért is lenne az, ha a retro hangulatra törekszik? Van esze a tulajdonosnak, ezen a helyen évek óta nem igazán változtattak semmit, de nincs is rá igény.

Vendégek: 8/10

Szinte csak egyetemisták vannak. Érdekesség, hogy valamiért ez nem az a hely, ahova az ember órák helyett ül be, talán mert az oda vezető út során (Bercsényi utca 9.) annyi más hely mellett elmegy az illető, hogy csak az igazi törzsközönség célozza meg ezt az „italozót” napközben.

Kiszolgálás: 8/10

Kedves, fiatal emberek állnak a pult mögött, általában többen is, és gyakori, hogy a tulajdonos is a helyszínen van.

Enteriőr: 5/10

Nem szép. Igen, ezt nem lehet elégszer kihangsúlyozni, de valamiért mégis van benne valami báj. Mintha 30 évvel ezelőtt berendezték volna, és azóta sem változtattak volna rajta, és körülbelül nem is. A régi MÁV-ülé-

seket idéző műbőr kanapék, a halványzöld csempe a falakon, na meg a mű-lambéria… sajátos megjelenést eredményez.

Mellékhelység: 5/10

A helyhez illő. Ha nincs nagy tömeg, akkor szerencsére nem koszos.

Ár-érték arány: 8/10

Az italok minősége van olyan jó, mint az egyetemi helyeken, és árban sem tér el sokkal, szerencsére. Emellett vannak néha akciók is, ami ritka ilyen kis helyek esetében. Persze vannak „kommersz” italok is, illetve „folyó borok”, de ezekről előre értesítenek az itallapon.

Zene: 3/10

Nem épp a „legtrendibb” zenék szólnak, de hát ez nem is igazán illene a hely szellemiségéhez. Bár általában nem feltűnő a zene, a vendégek beszélgetése és a csocsósok zaja hangosabb.

Választék: 9/10

Szintén meglepően jó, sokféle ital van, érdemes kísérletezni.

Összesítés:6,75/10 ☺☺☺☺☺☺

Petrus & Csilla

Rejtvény

			8		3			7
1			5	6				
		8	9				5	
7	5	9				6		
	1						7	
		6				9	4	1
	8				5	4		
				3	6			9
4			7		8			

7	2					3		6
4								
				3	1		8	
				4				3
				9			5	
	9	1	2					
3						9		
								4
	5						2	

Humor

Pistike levelet ír karácsony előtt:
"Kedves Jézuska, én egész évben jó voltam, és mindig megcsináltam a leckéimet, küldj..."
Felnéz a falon levő Mária képre, és elszégyelli magát.
Újabb levelet ír:
"Kedves Jézuska, én egész évben jó voltam, de sokszor nem csináltam meg a leckéimet..."
Újból felnéz, majd új levél:
"Kedves Jézuska, én nem voltam nagyon jó, és a leckéimet sem készítettem el..."
Fenéz, leveszi a Mária képet, bezárja a szekrénybe, és írja az új levelet.
"Jézus!!! Anyád túsz, követelésem a következő..."

* * *

A költő a barátnőjével sétál a parkban.
- Milyen szép naplemente... - áradozik a barátnő.
- Csönd! Nem akarok most munkáról beszélni.

* * *

Részeg erősen kapaszkodik a kocsma előtti oszlopba, amikor arra megy egy öltönyös, diplomatatáskás úriember. Éppen nagy ívben kerülné ki a részeget, amikor az megszólítja:
- Gyere cimbora, igyunk egyet!
Az úriember undorodva végigméri:
- Én csak akkor iszom, amikor szomjas vagyok!
Mire a részeg:
- Pfúúúúúújjjj!!! Mint az állatok!!!!

* * *

Férfi sétál a parkban és odalép egy fagyizó nőhöz:
- Nem szeretném, ha félreértene, de nyalhatnék egyet?
Nő nyújtja a fagyit, erre a férfi felsóhajt:
- Félreértett...

* * *

Diszkóban:
- Aztaaa, micsoda bicepsz! Mit szedsz?
- Belépőt, k*csög.

* * *

- Ferike - újságolja ötéves fiának az apa -, összejöttem a gólyával, és nemsokára hoz neked egy kistestvért.
A gyerek a homlokához csap:
- Atyaúristen! Az utcánkban hemzsegnek a jobbnál jobb csajok, erre apám megdugja a gólyát.

* * *

Repülőjegyet vásárol egy utas:
- Szeretnék New Yorkba repülni, a csomagjaim felét kérem Miamiba, a másik felét pedig Ausztráliába vinni.
- Ezt sajnos nem tudjuk megcsinálni!
- Nem-e? Pedig tavaly sikerült.

* * *

- Apu, régen miért ünnepelték Május elsejét?
- Az a kikelet és a hazaszeretet ünnepe volt, kisfiam.
- Hogy-hogy?
- Mert mindenkinek "kikelet" vonulni, pedig "hazaszeretet" volna menni.

* * *

Nem mi mondtuk...

Rovatunkban tisztelt oktatóink legnépszerűbb mondataiból gyűjtünk össze egy csokorra valót.

„Nevetnek, pedig nem vicces. Mondjuk morbid, szóval vicces!” (Log. rendszerek tervezése)
„Na, majd valahogy rendszerelméletben törlöm a táblát!” (Log. rendszerek tervezése)
„Remélem, hogy ez az óra most megy utoljára, és ki tetszenek halni, ahogy illik.” (Log. rendszerek tervezése)
„Érdekel minket az óra vagy a szakkollégium előadásai? Vagy menjünk piálni?!” (Log. rendszerek tervezése)
„Ne négy, mert nem lesz elég, legyen három!” (Log. rendszerek tervezése)
„Mindjárt jobban látható a tábla, és jobban is tudunk aludni a szürkületi zónában.” (Log. rendszerek tervezése)
„Azt mondja, hatvanhét ciklus per óra? Na jó, lehet tíz percig, aztán olthatja a gépet, nem ám egy nyolcórás műszakon át!” (Log. rendszerek tervezése)
„Ez az ív kicsit görbe, de egyenes.” (Log. rendszerek tervezése)
„Ismétlés a tudás jó édes anyukája!” (Log. rendszerek tervezése)
„Tehát, ha valamilyen okból kifolyólag..., de ilyen ok nem létezik.” (Log. rendszerek tervezése)
„Ötödéves felnőtt ember úgy körbevette a raklapot vassal, hogy ha a raktár összedől, attól az állvány még állva marad.” (Log. rendszerek tervezése)
„Minek a mije milyen? Namá’!” (Log. rendszerek tervezése)
„Ezeket a szilíciumlapkákat kellett sorba rakni, betenni a pici szoláriumba, ott napoztatni 20 percig, aztán meggyógyultak.” (Gépjármű elektronika)
„Az autóból kicsit fröcskölt az olaj, de nagy élmény, hogy erre emberek fel mertek ülni.” (Gépj. motorok és vizsgálatuk)
„A hűtőfolyadék nyilván nem tiszta víz, de mindenki nézze el nekem, hogy simán csak levizelem!” (Gépj. motorok és vizsgálatuk)
„A rugót a lengéskényelem miatt nem dobjuk ki, mert akkor kirázza a lelkünket, és parasztszekér lesz a kocsiból.” (Gépjármű futóművek)
„Tehát önök szereznek szponzorokat, hogy azt a millát legomboljuk a buszra!” (Gépjármű futóművek)
„Nem mondok országnevet, mert már megszűnt, de ott kellett 4-5 évig sorba állni, hogy kapjunk autót.” (Gépjármű futóművek)

Személyiségvédelmi okokból nem közöljük az iménti idézetek alkotóját és természetesen gyűjtőjét sem. Viszont egy újabb ok, hogy mindenki gyakrabban járjon órákra és többet jegyzeteljen.

KSK Gólyabál 2009
KSK GÓLYABÁL 2009
Drinking Chess
MűTerem
REC

Kellemes Karácsonyi
Ünnepeket kívánunk!
Közhír Wacs-e
Fotó: GrafZr